

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร
ของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

จิราพร สุจริต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

เมษายน 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๕๒๕. ๕๐๗๕.

๓ ๕๒๕ ๓

๕๒

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร
ของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

จิราพร สุจิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

เมษายน ๒๕๔๓

๑๖๗๕/๑๖

๒ ๕๒๕๕

จิราพร สุจริต. (2543), การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รศ.ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, รศ. อัจฉรา สุขารมณ์.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม ตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก แล้วแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 36 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู

แบบแผนการทดลองเป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Randomized Control - Group Pretest - Posttest) ใช้เวลาในการทดลอง 20 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้เนื้อหาเดียวกันในการสอนทั้ง 2 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ t-test for Independent Samples และ t- test for Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10/10/2011 8:10 AM

10/10/2011 8:10 AM

THE COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS' READING
COMPREHENSION AND INTEREST IN LEARNING ENGLISH
BETWEEN INSTRUCTIONAL ACTIVITIES BASED ON
KEITH JOHNSON'S COMMUNICATIVE APPROACH
AND THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
CHIRAPORN SUJARIT

*Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
April 2000*

Chiraporn Sujarit. (2000). *The Comparison of Mathayom Suksa III Students' Reading Comprehension and Interest in Learning English between Instructional Activities Based on Keith Johnson's Communicative Approach and the Teacher's Manual*. Master Thesis, M.Ed. (Secondary Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Saowalak Rattanawich, Assoc. Prof. Atchara Sukharon.

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa III students' reading comprehension and interest in learning English between instructional activities based on Keith Johnson's Communicative Approach and the Teacher's Manual.

The samples of this study were 2 classrooms of Mathayom Suksa III students, during the second semester of the 1999 academic of Banlanwithayakom School, Banphai, Khon-Kaen. They were selected by using Simple Random Sampling and divided into the experimental and control groups, with 36 students in each. The experimental group was taught by using the instructional activities based on Kieth Johnson Communicative Approach; whereas the control group was taught by using those based on the teacher's manual.

The Randomized control-group pretest-posttest design was used in this experiment. Each group was taught with the same content for twenty 50-minute periods.

The instruments used in this study were English comprehension test and questionnaires on Interest in learning English. The data were statistically analyzed by t-test for Independent Samples and t-test for Dependent Samples.

The results of this study indicated that :

1. The English reading comprehension between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
2. The Interest in learning English between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level
3. The English reading comprehension of the experimental and control groups, between the pre and the posttest, was significantly different at the .01 level.
4. The English reading interest of the experimental and control groups, between the pre and the posttest, was significantly different at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร
ของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู

ของ

นางสาวจิราพร สุจริต

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 11 เดือน เมษายน พ.ศ. 2543

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานิน รุ่งเรืองธรรม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ และรองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์ ที่กรุณาเป็น
กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. นันทนา วงษ์อินทร์, รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง, อาจารย์ทัศนากดี,
อาจารย์อัญชลี จันทรเสม และ Ms. Margaret Cook ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์
สุมาโน รุ่งเรืองธรรม ที่กรุณาเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปริญญานิพนธ์ รวมทั้งให้คำ
ปรึกษาและช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านลานวิทยาคม อาจารย์
หมวดภาษาอังกฤษ อาจารย์ทวี เกาหมอ และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา
2542 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคมทุกคน ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการทดลองด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณเปรมฤดี รัตกุล คุณดาราวดี แदनราช เพื่อนเอกการมัธยมศึกษา
โดยเฉพาะกลุ่มการสอนภาษาอังกฤษทุกคน รวมทั้งบุคคลที่ไม่ได้กล่าวนามที่ให้ความช่วยเหลือและ
ให้กำลังใจ

ขอกราบขอบพระคุณ ครอบครัวท่านทุกคน คุณพ่อ คุณแม่ และขอขอบใจน้องทุกคน ที่ได้
ช่วยเหลือผู้วิจัยทั้งทุนทรัพย์และกำลังใจตลอดมา

คุณค่าอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแด่ คุณตา
คุณยาย บิดา มารดา ครู - อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ความรัก ความห่วงใย ความเมตตาใน
การอบรม และวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย จนสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษา

จิราพร สุจริต

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยศึกษาค้นคว้า.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน.....	10
	ความหมายของการอ่าน.....	10
	ความเข้าใจในการอ่าน.....	11
	ประเภทของการอ่าน.....	13
	องค์ประกอบของการอ่าน.....	15
	ปัจจัยที่มีความเข้าใจในการอ่าน.....	16
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร.....	18
	ทฤษฎีการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร.....	18
	แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร.....	21
	หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร....	24
	หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร	
	ของคิธ จอห์นสัน.....	28
	งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร	
	ของคิธ จอห์นสัน.....	30
	เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจ.....	31
	ความหมายของความสนใจ.....	31
	ลักษณะของความสนใจ.....	33
	องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจ.....	33
	ชนิดของความสนใจ.....	34
	สาเหตุของความสนใจ.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ.....	35
	เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามคู่มือครู.....	36
	ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวทางกาเย่.....	37
	การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่.....	37
	หลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบ.....	38
	การจัดเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์.....	39
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	41
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
	แผนการสอน.....	41
	แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน.....	44
	แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	45
	แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง.....	47
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
	การจัดกระทำข้อมูล.....	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	57
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	57
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	57
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	57
	วิธีการศึกษาค้นคว้า.....	58
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	59
	อภิปรายผล.....	59
	ข้อเสนอแนะ.....	63
	บรรณานุกรม.....	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	70
ภาคผนวก ก	71
ภาคผนวก ข	113
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	121

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แบบแผนการทดลอง.....	47
2	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอน ตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู	53
3	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู.	54
4	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอน ตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ก่อนและหลังการทดลอง.....	54
5	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอน ตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง.....	55
6	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ก่อนและหลังการทดลอง... ..	55
7	ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง.....	56
8	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	84
9	แสดงค่าอำนาจของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	88
10	แสดงคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	114
11	แสดงผลต่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง.....	116
12	แสดงคะแนนจากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.. ..	118
13	แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดความเข้าใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง.....	120

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญสำหรับนานาชาติในการติดต่อสื่อสาร การถ่ายทอดและการแลกเปลี่ยนความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการ การติดต่อค้าขาย การเจรจาทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่โลกอยู่ในสภาวะไร้พรมแดน จากผลของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทำให้ภาษาอังกฤษกลายมาเป็นภาษาของโลกที่ทุกประเทศหลีกเลี่ยงการเรียนและการใช้ไม่ได้ เพราะภาษาที่ใช้ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตคือภาษาอังกฤษ (เยาวรัตน์ การพานิช และกรวิภา พูลผล. 2540 : 26) ด้วยเหตุผลดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐาน สามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารตลอดจนเลือกสรรและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่มีอยู่มหาศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบต่อเนื่องตลอดแนว ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาให้มีมาตรฐานพื้นฐานเดียวกัน (ศึกษาธิการ. 2539 : 18) ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสาร สื่อความให้เข้าใจกัน เพื่อพัฒนาทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของภาษา พัฒนาลักษณะนิสัยให้รักการอ่าน

ในยุคปัจจุบันนี้ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากในปัจจุบันโอกาสที่เราจะได้เห็นและอ่านภาษาอังกฤษมีมากขึ้น เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา การรับเอาเทคโนโลยีและวิชาการสมัยใหม่ รวมทั้งเครื่องอุปโภคและบริโภคจากต่างประเทศเข้ามาเป็นอย่างมาก ในชีวิตคนไทย ทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญมากขึ้น แม้แต่การอ่านฉลากสินค้าอุปโภคและบริโภคล้วนแต่ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่านทั้งสิ้น (เววดี หิรัญ. 2539 : 151) นอกจากนี้ในด้านการศึกษาค้นคว้าเอกสารและตำราที่เป็นวิทยากรชั้นสูงล้วนเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีส่วนช่วยให้คนประสบความสำเร็จและมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในอาชีพและชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า เพราะในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น จะต้องเกี่ยวข้องกับการอ่านเอกสารทั้งด้านวิชาการ ด้านการงานอาชีพ ด้านการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมตลอดจนถึงการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินอันจะเป็นผลให้ผู้อ่านได้พัฒนาความรู้สึกรักการอ่าน ให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ เพราะการอ่านจะเป็นกุญแจสำคัญในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ได้ดี และเป็นประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตในระยะยาว (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2531 : 84) และทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะทางภาษาอื่นๆ ได้ง่าย เช่น การฟัง การพูด และการเขียน

และเมื่อนักเรียนได้ฝึกการอ่านจนเกิดความชำนาญแล้วทักษะการอ่านก็จะติดตัวผู้เรียน ต่อไป ถึงแม้จะไม่ได้เรียนจากห้องเรียนแล้วก็ตาม จึงนับว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ติดทนกับผู้เรียนได้นานที่สุด (เรวดี หิรัญ. 2539 : 150)

แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้มีการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษให้ทันสมัยทั้งบทเรียน สื่อต่าง ๆ และกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายปีก็ตาม นักเรียนไทยก็ยังใช้ภาษาอังกฤษได้ไม่ดีนัก จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการรับรู้และถ่ายทอดภาษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในระดับประเทศ อยู่ในระดับ ปรับปรุง (กรมวิชาการ . 2540ก : 41) ซึ่งอาจจะเกิดจากสาเหตุหลายประการโดยเฉพาะปัญหาที่ ครูยังไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร (กรมวิชาการ . 2540ข : 6) และจากการสำรวจปัญหาในการสอนและความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ สنج ไซบุญเรือง (สنج ไซบุญเรือง, เยาวรัตน์ การพานิช และ ธวัชชัย ไซบุญเรือง . 2539 : 92 - 93) พบว่า ครูไม่รู้จักสอนที่จะให้บรรลุจุดประสงค์ 38.6 % กิจกรรมในหลักสูตร บางเรื่องปฏิบัติไม่ได้ 85.1 % สื่อการสอนไม่เพียงพอ 64.3 % ปัญหาด้านตัวนักเรียนพบว่า นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ 45.3 % และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ 44.7 %

จากปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา มีนักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้พยายามปรับปรุงหลักสูตร หารูปแบบการสอนที่เน้นการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษ โดยให้มีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ จึงทำให้การสอนภาษาตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวาง (อรุณี วิริยะจิตรา . 2532 : 66) เพราะว่าเป็นแนวการสอนที่ สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา คือ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งไวยากรณ์ของภาษาและทักษะการใช้ภาษา คือ มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเน้นให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ (สมิตรา อังวัฒนกุล . 2537 : 118 , สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร. 2541 : 61) ซึ่งเป็นความสามารถของผู้เรียนที่จะใช้ภาษาได้อย่างต้องตามหลักภาษาศาสตร์ (Linguistic or Grammatical Competence) หมายถึง การใช้ทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควบคู่ไปกับความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistic Competence) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และความสามารถในการใช้กลวิธีเพื่อการสื่อความหมาย (Pragmatic or Strategic Competence) คือมีความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยา สีหน้า ท่าทางและน้ำเสียงในการสื่อความหมาย ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวการสอนนั้น แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น จึงมีการนำเนื้อหาของภาษาที่มีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกฝนประสบการณ์ทางภาษาในการสื่อสารภายใต้สถานการณ์จริง (Finocchiaro and Brumfit. 1983 : 90) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531:148) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาในปัจจุบันเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและคำนึงถึงแนวทฤษฎีการรับรู้ทางธรรมชาติของมนุษย์ ในการรับปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ทุกครั้ง ก่อนที่จะเริ่มกระบวนการสอน

ในลักษณะฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาได้จริงตามสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและการแสดงความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้การสื่อสารเป็นจริงตามความต้องการของผู้เรียน เน้นการใช้ภาษามากกว่าการเข้าใจภาษาคืออะไรและเป็นอย่างไรรวมทั้ง แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษา เพื่อนำไปใช้ได้จริง เนื่องจากการใช้ภาษาเป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ที่มีระบบระเบียบ มีจุดมุ่งหมาย มีองค์ประกอบต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้การสื่อสารถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้น

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีเพื่อการสื่อสารด้านทักษะต่าง ๆ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ผู้วิจัยมีความสนใจในหลักการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน เพราะมีแนวคิดหลาย รูปแบบ มีกลวิธีการสอนหลากหลาย เหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เช่นงานวิจัยของ วิมลพันธ์ ไตรภูมิ (2535 : 61) พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนเพื่อการสื่อสารตามหลักของ คีธ จอห์นสันมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู และงานวิจัยของ อัญชนา ราศรี (2538 : 89) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทันทิภา สุวตฺร (2540 : 95) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มาเป็นแนวทางในการกำหนดการสอนเพื่อฝึกทักษะ การอ่าน ภาษาอังกฤษ โดยการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับการสอนตามคู่มือครู เพราะนอกจากความเข้าใจในการอ่านแล้ว ความสนใจในการเรียนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการเรียน ซึ่ง สุมิตรา อังวัฒนากุล (2537 : 15) กล่าวว่า ในเรื่องของเรียนภาษาเป็นเรื่องของความถนัด ไม่ใช่เรื่องของสติปัญญา การเรียนภาษาอังกฤษจึงควรเป็นไปตามความถนัด ความสนใจ และการเห็นประโยชน์ในการเรียนของแต่ละบุคคล ซึ่งตรงกับ ริเวอร์ส (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2537 : 40 ; อ้างอิงจาก Rivers. 1987 : VIII) ที่ว่าการสื่อสารเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ด้วยความสนใจและความตั้งใจของผู้สื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารภาษาต่างประเทศจะต้องมีตั้งแต่แรกเริ่ม ไม่ว่าจะเป็นการใช้ทักษะส่งสารหรือทักษะรับสารก็ตาม ถ้าผู้สื่อสารไม่มีความสนใจและความตั้งใจแล้ว

การสื่อสารก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ หากนักเรียนสนใจที่จะเรียนและทำงานด้วยความพากเพียร รวมทั้งมีความตั้งใจที่จะเรียน แล้วทำงานด้วยความตั้งใจจริง ผู้วิจัยเชื่อว่า การสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน น่าจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ปรับปรุงการสอนอ่านภาษาอังกฤษ รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 5 ห้องเรียน ซึ่งนักเรียนในแต่ละห้องจัดแบบคละ เก่ง ปานกลาง อ่อน รวมเป็นนักเรียนทั้งหมด 180 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 5 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 36 คน รวมนักเรียน 72 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งดังนี้

1. กลุ่มทดลองให้ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน
2. กลุ่มควบคุมให้ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอน 2 แบบ คือ
 - 1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน
 - 1.2 การสอนตามคู่มือครู
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.2 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

คำศัพท์ที่ 1. การสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน

หมายถึง การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน โดยเน้นประสบการณ์การใช้ภาษาของนักเรียนเป็นพื้นฐานของการสอนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมาย ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อใช้ในการสื่อสาร โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ (Johnson. 1982 : 163 - 175)

1 หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) เป็นหลักการฝึกความเข้าใจในการอ่านข้อมูลที่ได้รับ และสามารถถ่ายโอนข้อมูลนั้นไว้ในรูปอื่น เช่น รายการ กราฟ ตาราง แผนภูมิ รูปภาพ เป็นต้น โดยไม่ให้ผู้เรียนกังวลเกี่ยวกับความถูกต้องในโครงสร้างทางภาษา

2 หลักการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ (The Information Gap Principle) เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสารในการหาข้อมูลมาเพิ่มเติม โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลมาคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาแลกเปลี่ยนสื่อสารกันในรูปของการพูดหรือการเขียน

3 หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) เป็นการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน สลับข้อมูลและบทบาทเป็นผู้ส่ง-ผู้รับข้อมูลที่นำมารวมกัน

4 หลักการความสัมพันธ์ของงาน (The Task Dependency Principle) เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือกลุ่ม ให้ศึกษาข้อมูลที่รับและสื่อสารกันมาแล้ว เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน เป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับรู้ข้อมูลว่า ถูกต้องตรงกับเนื้อความเป็นจริงและนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

5 หลักการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา (The Correction for Content Principle) เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้นำหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การถ่ายโอนข้อมูล

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ 6 คน ครูแจกบทเรียน ให้นักเรียนอ่าน เพื่อให้เขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านลงในรูปแบบของ รายการ กราฟ ตาราง หรือแผนผัง ตามที่ครูกำหนดลงในใบงาน โดยมีครูเป็นผู้ถามนำและชี้แนะวิธีการตอบ หรือทำนายข้อความ คำศัพท์ในบทเรียน

ขั้นที่ 2 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์

ครูแจกใบงานที่เกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ให้นักเรียน โดยใบงานจะมีรหัสแบ่งกลุ่ม A , B และมีข้อความที่เป็นคำถาม คำตอบ ของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษา คำถามในใบงานของกลุ่มตนเอง หลังจากนั้นให้นักเรียนจับคู่ A - B ถาม - ตอบแลกเปลี่ยนเนื้อความซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 3 การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสลับกันเป็น A - B ถาม - ตอบแลกเปลี่ยนเนื้อความกัน แล้วนำเนื้อความมารวมกัน เพื่อให้ได้ใจความที่ครบถ้วนสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ความสัมพันธ์ของงาน

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาอ่านเรื่องที่เขียนสรุปหน้าชั้น

ขั้นที่ 5 การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องสมบูรณ์

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนจากเรื่องที่เขียนสรุปในขั้นที่ 4 โดยช่วยกันตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของข้อมูล ครูจะสรุป และให้คำแนะนำการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

คำศัพท์ที่ 2. การสอนตามคู่มือครู

หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยใช้สอนกลุ่มควบคุม โดยดำเนินการตามรูปแบบการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีขั้นตอนในการเรียนดังนี้

1. สร้างความสนใจ เป็นวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อให้นักเรียนสนใจ มีความพร้อมที่จะเรียน ครูใช้วิธีการพูดคุย ชักถามหรือใช้สื่อต่าง ๆ
2. แจงจุดประสงค์ คือ เพื่อให้นักเรียนทราบว่าเมื่อเรียนจบในแต่ละขั้นตามเนื้อหาแล้ว นักเรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง
3. ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียน โดยการถามคำถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์
4. เสนอบทเรียนใหม่โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง และนักเรียนอ่านตาม จากนั้นครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ โดยใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพ หรือ บัตรคำ
5. ครูให้แนวทางการเรียนรู้ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง โดยมีครูช่วยเหลือและแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งครูกำหนดขึ้น
6. นักเรียนปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัด
7. แจงผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจสอบและแก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำถูกและอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ
8. ประเมินผล เพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยครูสังเกตจากการทำกิจกรรม และการทำแบบฝึกหัด
9. ส่งเสริมความแม่นยำและถ้อยโอนความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย้ำและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาโดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

คำศัพท์ที่ 3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

หมายถึง การที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างอ่านข้อความแล้วสามารถตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก โดยศึกษาจากหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การอ่านที่กำหนดไว้ในคู่มือครูภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

คำศัพท์ที่ 4 ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจ ความเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น ความมานะพยายามในการเรียนตลอดจนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likert) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยมีสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 ประเภทของการอ่าน
 - 1.4 องค์ประกอบของการอ่าน
 - 1.5 ปัจจัยที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ทฤษฎีการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร
 - 2.4 หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน
 - 2.5 งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน
3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจ
 - 3.1 ความหมายของความสนใจ
 - 3.2 ลักษณะของความสนใจ
 - 3.3 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
 - 3.4 ชนิดของความสนใจ
 - 3.5 สาเหตุของความสนใจ
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
4. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามคู่มือครู
 - 4.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวทางกาเย
 - 4.2 การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย
 - 4.3 หลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบ
 - 4.4 การจัดเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่าน เป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก เพราะการอ่านหนังสือจะทำให้ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ทำให้เกิดแนวคิด จินตนาการ การแก้ปัญหา การนำไปใช้ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

วิดโดสัน (Widdowson. 1979 : 174) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้เขียน เขียนไว้เพื่อการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ข้อความที่อ่านก็คือปฏิริยาโต้ตอบกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

มอริส (Morris. 1984 : 14) การอ่าน คือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับรู้ข่าวสาร ซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าวผู้อ่านจึงเป็นผู้แปรรหัสเหล่านั้น ความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 84) การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในด้านความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อมพยายามใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษร สื่อความหมายหรือให้ข้อมูลที่ตนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่านและผู้อ่านก็ต้องสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงตนเช่นกัน

บันลือ พุกษะวัน (2532 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัวผสมคำอ่านเป็นคำๆไม่สามารถใช้สื่อความโดยการฟังได้ทันที เป็นการอ่านเพื่อการอ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น

2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยคทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อสารความโดยการอ่านหรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่องราวเรเรียกว่าอ่านได้ ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่อง

3. การอ่าน เป็นการสื่อสารความหมายที่จะโยงความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้เรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่านย่อมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน โดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านด้วย

4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆด้าน เช่น ใช้สังเกต จำรูปคำ ใช้สติปัญญา และประสบการณ์เดิมในการแปลหรือถอดความ ให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ โดยวิธีอ่านแบบนี้ จะต้องดำเนินเป็นขั้นตอน และต่อเนื่องเป็นขบวนการ อาจจะต้องใช้

ความหมายจากข้อ 1,2 และ 3 (หรือไม่จำเป็นต้องครบทั้ง 3 ความหมายก็ได้) แล้วสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน แล้วนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิดแนวปฏิบัติได้ เราเรียกว่า “ อ่านเป็น ”

กรมวิชาการ (2539 :11) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการทางสติ ปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ตลอดจนค้นหาความหมาย ความเข้าใจแล้วแปลความหมายในสิ่งที่ผู้รับรู้นั้นเป็นความคิด ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นจนเกิดเป็นความเข้าใจในที่สุด การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยข้อเขียนเป็นสื่อกลางหน้าที่ของผู้อ่าน คือการค้นคว้าหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ

สรุปว่า การอ่าน เป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายประการโดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง ความรู้ และประสบการณ์เดิมในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ สรุปความ และถอดความหมายจากสัญลักษณ์ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดเจตนารมณ์

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน เป็นหลักสำคัญที่สุดของการอ่าน ในการอ่านสิ่งใดก็ตาม ถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ก็ถือว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์ การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดั่งนั้นขึ้นอยู่กับทักษะ ดังนี้ (Gray.1984 : 35 - 37)

1. รู้จักคำ (Perception of the Words Used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจ ก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร และเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เพราะการเข้าใจความหมายของคำนั้น เป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท

2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Idea Expressed)

3. การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to their Ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

4. ทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดกับความคิดเก่า จากเรื่องที่อ่าน (Integration of Ideas) ซึ่งหมายถึง การรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

แซปแมน (เสวลักษณะ รัตนวิชัย. 2536 : 24 ; อ้างอิงจาก Chapman. 1987) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบ สำคัญของความเข้าใจในการอ่านมี 3 ประการ ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกัน ผู้ที่มีประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะเข้าใจได้เร็วและดีกว่าในการอ่านครูจึงควรหาวิธีการให้นักเรียนสามารถนำเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านดียิ่งขึ้น

2. อภิปัญญา (Metacognition) คือความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งมีหลากหลายวิธี เช่นการเดาความจากบริบท ความเข้าใจตนเองในกระบวนการอ่าน ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ของแต่ละคน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อความสามารถในการอ่าน ครูจึงต้องหากวิธีให้นักเรียนใช้อภิปัญญาของตนในการอ่านจึงช่วยให้อ่านประสบความสำเร็จ

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text Structure) โครงสร้างของเนื้อความเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เราเข้าใจเนื้อความในการอ่านได้เป็นอย่างดี โครงสร้างของเนื้อความแต่ละประเภทจะมีลักษณะเฉพาะตัว หากเราสามารถวิเคราะห์และเข้าใจโครงสร้างของเนื้อความจะทำให้เราอ่านเรื่องได้ง่ายขึ้น โครงสร้างของเนื้อความจะช่วยให้การอ่านมีจุดประสงค์ชัดเจนว่าเราต้องการหาข้อมูลอะไรในการอ่าน

กรมวิชาการ (2539 : 11) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถจดจำรายละเอียดที่สำคัญได้ จับใจความได้ ลำดับความคิดเห็นทั้งที่คล้ายคลึงกันและขัดแย้งกันได้ รวมทั้งเขียนสรุปได้ ความสามารถในการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนแตกต่างกัน และจะมีสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับตัวผู้อ่านเป็นสำคัญ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะอ่านได้เร็ว จับใจความได้ถูกต้อง รู้จักวิเคราะห์และประเมินค่าในการอ่านได้ดี ซึ่งต้องได้รับการฝึกฝน และอาศัยประสบการณ์ทางด้านภาษาที่มีอยู่เข้าช่วยในการคิดหาเหตุผล

สมุทร เชนเชวนิช (2540 : 73) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสันเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลย ก็ถือว่าเป็นการเห็นเพียงแค่ตัวหนังสือเท่านั้นซึ่งไม่ถือว่าเป็นการสื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น จึงถือว่าการอ่านเป็นเรื่องของการสร้างมโนภาพจากตัวหนังสือให้เกิดรูปธรรมขึ้นมาให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยมีความสามารถดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น ๆ ได้ อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

สรุป ความเข้าใจในการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่ง การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่อง ความหมายของคำ วลี ประโยค อนุเจต การเรียงประโยค เข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค สามารถจับใจความสำคัญ รายละเอียด สรุปความและเรียบเรียง เหตุการณ์ของเรื่องที่ได้ ซึ่งต้องอาศัยและขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย

1.3 ประเภทของการอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 88 - 89) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในก่อนเริ่มอ่าน คือ รู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนให้รู้จักการทำนายความข้างหน้า และเลือกจับใจความ เป็นต้น

2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) เช่น วันที่ ตัวเลข สถานที่ ผู้สอนต้องฝึกฝนผู้เรียนให้รู้จักหัดอ่านทั้ง 2 วิธีโดยเลือกบทเรียนที่ช่วยในการฝึก เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวกีฬาและโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ผู้เรียนจะรู้จักจับใจความสำคัญโดยละเว้นการอ่าน โดยการแปลคำต่อคำ

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Through Reading หรือ Receptive Reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายถึงจะต้องเข้าใจคำทุกคำ เนื่องจากข้อเขียนแต่ละข้อเขียนย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยที่อยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากัน

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) ทักษะการอ่านแบบนี้เป็นทักษะที่ยากที่สุด และควรใช้ในระดับที่สูงขึ้นเพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้น ๆ การอ่านระดับนี้ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้อ่านมีปฏิกิริยาต่อข้อเขียน (Active Reader) มิใช่การอ่านแบบไม่มีปฏิกิริยาต่อข้อเขียน (Passive Reader)

กาญจนา วิชญาปกรณ์ (2533 : 31) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การยึดลักษณะคำประพันธ์ของหนังสือเป็นหลัก ได้แก่
 - 1.1 การอ่านร้อยแก้ว
 - 1.2 การอ่านร้อยกรอง
2. การยึดวิธีการอ่านเป็นหลัก ได้แก่
 - 2.1 การอ่านออกเสียง (Oral Reading)
 - 2.2 การอ่านในใจ (Silent Reading) ซึ่งก็มี การอ่านเพื่อจับความ การอ่านอย่าง

วิเคราะห์ การอ่านตีความหรือการพินิจสาร และการอ่านอย่างวิพากษ์วิจารณ์

กรมวิชาการ (2539 : 11 - 12) ได้แบ่งการอ่านออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. การอ่านแบบกวาด เป็นการมองหาประเด็นสำคัญอย่างรวดเร็ว
2. การอ่านอย่างคร่าว ๆ คือการอ่านอย่างรวดเร็ว ๆ เพื่อดูหรือหาเนื้อหาสาระที่น่าสนใจ
3. การอ่านแบบสบาย ๆ เป็นการอ่านที่ไม่ต้องอ่านอย่างพินิจพิจารณา เช่น อ่านการ์ตูนวารสารเพื่อความบันเทิง
4. การอ่านเพื่อการศึกษา การอ่านแบบนี้ต้องอ่านอย่างตั้งใจ จับประเด็นใจความที่อ่านให้ได้ สามารถโยงความสัมพันธ์ในสิ่งที่เกี่ยวข้องกันได้ การอ่านเพื่อการศึกษาควรจดโน้ตย่อใจความ หรือหัวข้อสำคัญที่ได้อ่านมาด้วย
5. การอ่านแบบคำต่อคำ คือต้องอ่านอย่างละเอียดแบบคำต่อคำ เช่น หนังสือสัญญา หนังสือต่างประเทศ สูตรคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

สมุทฺร เซ็นเชาวนิช (2540 : 3) ได้แบ่งประเภทการอ่านเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work - study Type Reading) เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายและต้องการครอบคลุมด้านเนื้อหาให้ได้มากที่สุดรวมถึงความหมายตรงและความหมายแฝงของคำศัพท์ที่อ่านด้วย
2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory Reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการอ่านที่ไม่ต้องการความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก

ในการอ่านหนังสือนั้นก็ขึ้นกับจุดประสงค์ในการอ่านว่า ต้องการความเข้าใจละเอียดมากน้อยเพียงใด โดยการเริ่มจากการอ่านอย่างรวดเร็ว อ่านเฉพาะเจาะจง อ่านเพื่อหารายละเอียด หรืออ่านแล้วมีการวิเคราะห์เพื่อจะนำมาวิจารณ์

1.4 องค์ประกอบของการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านดังนี้

- ฟลัด และ แลปปี้ (Flood and Lapp. 1990 : 490) ซึ่งเจ้านักการศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านมีผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรสำคัญ 4 กลุ่ม คือ
1. ตัวแปรในด้านผู้อ่าน ได้แก่ อายุ ความสามารถ ความรู้สึก และแรงจูงใจ
 2. ตัวแปรในด้านบทอ่าน ได้แก่ อรรถลักษณะ ชนิดของบทอ่าน ส่วนสำคัญของบทอ่าน การพิจารณาบทอ่าน
 3. ตัวแปรทางด้านบริบททางการศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อม งานกลุ่มสังคม จุดประสงค์
 4. ตัวแปรในด้านตัวครู ได้แก่ ความรู้ ประสบการณ์ เจตคติ และแนวการสอน

ทรงพร อิศโรธกุล (2529 : 36 - 50) ได้จำแนกองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบของการอ่านเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวหนังสือ คำศัพท์ โครงสร้างเนื้อหา
2. องค์ประกอบที่เป็นกระบวนการของผู้อ่าน ได้แก่ การตั้งข้อสมมติฐาน การเดา การปรับความรู้เดิม กับข้อความที่อ่านเข้าด้วยกัน
3. องค์ประกอบเกี่ยวกับสภาพจิตใจ และอารมณ์ของผู้อ่าน ได้แก่ ความน่าสนใจของสิ่งที่อ่านและความพร้อมด้านอารมณ์ เป็นต้น

กาญจนา วิชญูปกรณ์ (2533 : 3 - 4) กล่าวว่า การอ่านมีองค์ประกอบที่อิงกันอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. สาร คือสิ่งที่ส่งมาจากผู้เขียน โดยการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด จินตนาการ และประสบการณ์ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นสารสำคัญที่ตนต้องการแสดงออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม
2. สื่อ คือ สิ่งที่เป็นตัวถ่ายทอดสารของผู้เขียนออกมา ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน
3. ผู้อ่าน คือผู้รับสารโดยผ่านสื่อที่ผู้เขียนแสดงออกมา

เลนนอน (เรวดี หิรัญ. 2539 : 150 ; อ้างอิงจาก Lennon. 1972 . 26) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านที่จะทำการวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับคำโดยทั่ว ๆ ไป เป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่านทุกชนิด
2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน รวมทั้งทักษะอื่น ๆ เช่น การรู้ตำแหน่งของข้อความ การเข้าใจความหมายตามตัวอักษรและความสามารถในการติดตามเรื่องที่อ่านตามลำดับ
3. ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ รวมถึงมีความสามารถในการให้ข้อคิดเห็น เดาเหตุการณ์เกี่ยวกับผลที่ตามมา ลำดับเรื่อง ลำดับความคิด และสรุปความจากที่อ่านได้

4. ความซาบซึ้ง คือความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจ หรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียนสรุปแล้วจะเห็นว่าองค์ประกอบของการอ่านนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านมาก ส่วนที่สำคัญ คือ ประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้อ่าน อภิปัญญาหรือความสามารถในการเข้าใจกระบวนการคิดการแก้ปัญหาของตนเองและโครงสร้างของเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

1.5 ปัจจัยที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน

ในกระบวนการอ่าน ความเข้าใจมีความสำคัญอย่างมาก ที่อาจทำให้เกิดปัญหาในการอ่าน และปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจ ซึ่งมีนักวิชาการ ได้กล่าวไว้ ดังนี้

แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith 1980 : 210) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์และความรู้สึกของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านที่มีประสบการณ์มากจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น แต่ผู้อ่านแต่ละคนอาจเข้าใจเรื่องที่อ่านเรื่องเดียวกันไม่เป็นไปในทางเดียวกัน เนื่องจากประสบการณ์เดิมแตกต่างกัน
2. ความสามารถทางภาษา ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ก็เพราะความบกพร่องทางภาษาในเรื่องของการใช้ความหมายของคำในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือการดึงความหมายจากโครงสร้างลึกของประโยคต่าง ๆ
3. ความสามารถด้านการใช้ความคิด ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากขึ้นหรือน้อยลง ขึ้นอยู่กับการพัฒนาสติปัญญาของผู้อ่าน และการได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นโดยใช้ประสบการณ์ในอดีต
4. เจตคติ เป็นความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่านตามอารมณ์ของผู้อ่านความสนใจและความเชื่อของผู้อ่าน ซึ่งมีผลต่อความเข้าใจดีขึ้นด้วย
5. จุดประสงค์ในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องตั้งจุดประสงค์ก่อนอ่าน และดำเนินไปตามจุดประสงค์ แต่ถ้าไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ จะทำให้เกิดปัญหาต่อความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และมีผลทำให้ระลึกเรื่องที่อ่านได้น้อยลงด้วย

ซามูเอล (Samuels.1983 : 261 - 265) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อความและสิ่งแวดล้อมทางการอ่าน ได้แก่ ลักษณะของข้อความ รูปแบบ และความยากง่าย ตลอดจนเนื้อหา เป้าหมายหรือทิศทางที่ต้องการให้ผู้อ่านปฏิบัติตาม จัดว่าเป็นปัจจัยภายนอก ดังนี้

1.1 สิ่งแวดล้อมและลักษณะของข้อความ ประกอบด้วย ความชัดเจน ขนาดและรูปแบบของข้อความ

1.2 ความยากง่ายของข้อความ หมายถึงระดับความยากง่ายของข้อความที่ผู้อ่านพึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ สิ่งที่ทำให้ความยากง่ายของข้อความคือ ความถี่ของคำ การสร้างประโยคข้อความ

1.3 ขอบเขตของเนื้อหา เป็นปัญหาต่อการอ่าน 3 ลักษณะคือ

1.3.1 ขอบเขตของเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจง

1.3.2 ลักษณะกว้างๆของสื่อที่ใช้อ่าน

1.3.3 ความเป็นนามธรรมของข้อความที่อ่าน

1.4 จุดมุ่งหมาย คือ จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ผู้อ่านปฏิบัติตาม เช่น การสอนให้อ่านเฉพาะหัวข้อหรือใจความสำคัญเท่านั้นไม่ใช่ว่าละเอียดมีผลต่อความเร็วในการอ่าน และได้ปริมาณในการอ่านมากขึ้นด้วย

2. ปัจจัยภายใน คือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้อ่าน เช่น ความรู้ในเนื้อหานั้นๆที่ผู้อ่านมีอยู่เดิม ปัจจัยภายในอื่นๆ อีกที่สำคัญ เช่น แรงคิดของผู้อ่าน จุดประสงค์ในการอ่านและความสามารถในการรับรู้ของผู้อ่านปัจจัยภายในที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านมีดังนี้

2.1 ความรู้เดิมของผู้อ่าน เป็นความรู้ด้านเนื้อหาที่มีอยู่ในสมองของผู้อ่านหรือการนำความรู้เดิมมาปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยภายนอก สมองของผู้อ่านเปรียบเสมือนคลังเก็บข้อมูลที่จำเป็น ต้องนำมาใช้ในการตีความ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุ เหตุการณ์ ความคิด และความรู้ที่เป็นกระบวนการ

2.2 ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่อ่าน เป็นความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆในโลกที่จะเข้าสู่สมองของผู้อ่าน ข้อมูลนั้นมีลักษณะเป็นรูปธรรม จนถึงขั้นความคิดที่เป็นนามธรรม การจัดรูปแบบข้อมูลเข้าสู่สมองได้ 2 ทาง คือ

2.2.1 ขอบข่ายความคิด คือการจัดกลุ่มความคิดที่เชื่อมโยงกันเป็นขอบข่ายความคิดเดียวกัน และขอบข่ายความคิดสามารถยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อที่จะได้รับข้อมูลใหม่เข้ามาอยู่ในโครงสร้างของความคิดเดียวกัน

2.2.2 โครงสร้างความรู้เดิม เป็นการจัดระเบียบกลุ่มความคิดของข้อมูลขนาดเล็ก เช่น กลุ่มวัตถุ การกระทำ สถานการณ์ เหตุการณ์ ลำดับเหตุการณ์ และการกระทำ เป็นต้น มารวมกันกลุ่มความรู้ขนาดใหญ่ รวมทั้งทัศนคติ และค่านิยมที่สามารถเชื่อมโยงกันได้ โครงสร้างความรู้ มีหน้าที่ 2 ประการคือ

ก. ช่วยให้ข้อมูลที่มี อยู่ในข้อความสอดคล้องกับความรู้เดิม ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีการเรียบเรียงข้อความเป็นไปตามความคาดหวังของผู้อ่าน ความเข้าใจในการอ่านจะยิ่งเพิ่มมากขึ้น

ข. ช่วยให้การอ่านมีการอ้างอิงที่เหมาะสม เช่น เมื่ออ่านข้อความที่ว่า "Hearing the sound of the bells as the truck came up the street, she ran into and get her money." ผู้อ่านยังไม่ทราบว่าผู้หญิงคนนี้หยิบเงินไปทำอะไร จนกระทั่งความรู้เดิมเกี่ยวกับไอศกรีมถูกกระตุ้นขึ้นมา ผู้อ่านจึงบอกได้ว่าผู้หญิงคนนี้หยิบเงินไปซื้อไอศกรีมจากรถเข็น

2.3 ความรู้ที่เป็นกระบวนการ จะใช้เมื่อข้อมูลที่ต้องการไม่ปรากฏให้เห็นในข้อความโดยตรง ผู้อ่านต้องใช้ข้อมูลที่นอกเหนือจากข้อความที่ อ่าน เช่น ต้องการใจความสำคัญหรือการย่อเรื่อง ถึงแม้ว่าผู้เขียนจะไม่ระบุว่าส่วนไหนคือ ใจความหลัก หรือใจความรอง ผู้อ่านจะต้องตัดสินใจเอง ความรู้ที่เป็นกระบวนการช่วยให้มีการวางแผนการจัดลำดับข้อมูลได้มากกว่าข้อมูลที่ได้จากข้อความโดยตรง

2.4 แนวคิดของผู้อ่าน และจุดประสงค์ในการอ่าน ช่วยให้จำข้อความที่อ่านได้ ความรู้เดิม แนวคิด และจุดประสงค์ในการอ่านจะมีอิทธิพลต่อการเลือกข้อความที่จะอ่าน และจำ

2.5 ความสามารถในการรับรู้ ระดับความสามารถในการรับรู้หรือความตั้งใจภายในช่วงเวลาหนึ่ง มีความสำคัญทั้งในด้านการถอดความหมายและความเข้าใจ ทักษะในการอ่าน แตกต่างกันในแง่ของระดับความสามารถในการอ่านและรู้จักใช้กลวิธีการอ่าน ความสามารถในการรับรู้จะไวต่อปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม เช่น ความเมื่อยล้า และความเจ็บป่วย

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยภายนอกมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยภายใน เช่น การเลือกหัวข้อที่จะอ่าน หัวข้อและระดับความรู้เดิมของผู้อ่านในหัวข้อนั้นมีปฏิสัมพันธ์กัน นักเรียนอาจมีความเข้าใจดีในหัวข้อหนึ่งแต่อาจไม่เข้าใจอีกหัวข้อหนึ่ง ดังนั้นระดับความเข้าใจ อาจเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยภายในอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง

2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร

2.1 ทฤษฎีการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร (คมเดือน โพธิ์สุวรรณ. 2535 : 11 -15) สรุปได้สาระสำคัญดังนี้

1) กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถทางภาษาตลอดเวลาในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ไม่ใช่การอ่านที่ทำความเข้าใจเพียงระดับความหมายในตัวประโยคเท่านั้น การอ่านเป็นกิจกรรมที่ผู้อ่านต้องคาดเดา ทำนาย ตีความและ ตอบคำถามตนเองตลอดเวลาในการอ่าน วิดโดว์สัน (Widdowson. 1978 : 86) มีความเห็นว่า หากผู้อ่านต้องการมีความสามารถในการสื่อสารแล้ว ผู้อ่านต้องพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแล้ว ผู้อ่านต้องพัฒนาความสามารถในการตีความ เพื่อจะสามารถหาความหมายจากสิ่งที่ต้องการได้จากเนื้อเรื่อง นอกจากนี้ ยังได้แบ่งแยกระดับความสามารถของผู้อ่านเป็นสองระดับคือ 1) ความเข้าใจ (Comprehending) หมายถึง ผู้อ่านใช้ความสามารถทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ในการแปลความหมายประโยคที่อ่านโดยถือว่าประโยคนั้นเป็นหน่วยหนึ่งทางภาษาศาสตร์ 2) ความสามารถในการตีความ (Interpreting) หมายถึงผู้อ่านสามารถตีความหมายของประโยคได้โดยดูจากความสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆ ในบทอ่าน แนวคิดของวิดโดว์สันแสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านมีความสำคัญมาก และจากที่กล่าวแล้วว่าต้องอาศัยความสามารถในการตีความตลอดเวลา ผู้สอนจึงต้องเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้อ่านด้วยตนเอง เพื่อผู้อ่านจะได้ฝึกทักษะ ฝึกการแก้ปัญหาและช่วยตนเองเวลาพบศัพท์ใหม่จะได้รู้จักเดาศัพท์ที่พบจากคำข้างเคียง หรือจากรากศัพท์ อย่างไรก็ตามผู้สอนควรให้หลักการในการอ่านก่อนต้องสอนศัพท์ที่คาดว่าจะมีปัญหาและช่วยแนะนำเรื่อง เมื่อทำได้ดังนี้ก็จะมั่นใจได้ว่าได้สอนให้ผู้อ่านรู้จักใช้ความสามารถที่มีอยู่ และเกิดทักษะทางภาษาอย่างแท้จริง

2) การอ่านคือปฏิกิริยาโต้ตอบกันระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน มักเกิดความเข้าใจผิดว่าการอ่านนั้นผู้อ่านจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับเนื้อเรื่องที่อ่านเพียงอย่างเดียว แต่วิดโดว์สัน (Widdowson. 1979 : 174) กล่าวว่า การอ่านคือปฏิกิริยาระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน หมายความว่า การใช้ความคิด

กับเรื่องที่อ่านคล้ายกับการมีส่วนร่วมในการสนทนากับผู้เขียนถึงแม้จะไม่ได้รับตอบโดยทันที ในขณะที่เดียวกันเมื่อผู้เขียน เขียนเรื่องมักจะพยายามสมมุติให้ตนเองเป็นผู้อ่าน และนึกถึงข้อสงสัยต่าง ๆ ที่ผู้อ่านมี ดังนั้นจึงเหมือนกับผู้เขียนตอบคำถาม ที่ผู้อ่านสงสัยดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การสื่อสารด้วยการอ่านมีปฏิกิริยาโต้ตอบเหมือนกับการสื่อสารด้วยการพูด

3) บทอ่านไม่ควรเน้นความรู้ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ แต่ควรเน้นความสามารถในการใช้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ หากบทอ่านเน้นสอนโครงสร้างไวยากรณ์จะทำให้บทอ่านดูไม่เป็นธรรมชาติ เช่น บทอ่านที่เขียนขึ้นเพื่อสอนการใช้ Future Tense ผู้เขียนจะพยายามบรรจุตัวอย่างการใช้อนาคตกาลไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จนดูไม่สมจริง

4) เน้นความเข้าใจในความหมายทั้งหมดของย่อหน้า และของบทอ่านทั้งหมด มากกว่ารายละเอียด แต่เดิมในการสอนอ่านภาษาอังกฤษมักจะทำให้ความสนใจลงในประโยคต่าง ๆ แต่จะเน้นความเข้าใจในความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ ในแต่ละย่อหน้าที่มีต่อกัน ข้อสำคัญอีกอย่างหนึ่งเมื่อผู้เรียนอ่านจบต้องบอกได้ว่า ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร เช่น ชักชวน โฆษณา ประกาศ หรือให้ข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งในเรื่องของการงานหรือแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนทำประกอบการอ่านนั้น ทรงพร อิศโรวสุกุล (2529 : 39) ได้ให้คำแนะนำว่า ควรเป็นงานที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ความเข้าใจอย่างกว้าง ๆ เช่น เกี่ยวกับหน้าที่ (Function) และจุดมุ่งหมาย (Aim) ของบทอ่านหลังจากนั้นจึงค่อยถามลึกลงไปเกี่ยวกับศัพท์ สำนวน หรือเนื้อหาในรายละเอียด

5) บทอ่านที่นำมาให้อ่านควรมีลักษณะเป็นธรรมชาติคล้ายกับบทสนทนาและ เป็นบทอ่านที่พบในชีวิตจริง (Authentic texts) เช่น บทอ่านที่นำมาจากหนังสือพิมพ์ ข่าว คำโฆษณา ประกาศ และนวนิยายโดยไม่ควรแก้ไขให้ง่ายขึ้น หรือสรุปย่อ ทำให้ความผิดไป จากเดิมการเลือกบทอ่านในลักษณะเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคย และความยากง่ายที่ผู้เรียนจะประสบขึ้นอยู่กับลักษณะของการสอนและกิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้ เพราะฉะนั้นควรสนใจในการเลือกกิจกรรมมากกว่าการตัดแปลงบทอ่าน

6) ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ในการสอนอ่าน หมายถึง ไม่สอนเฉพาะให้ผู้เรียนอ่าน บทอ่านเพียงอย่างเดียว เพราะในชีวิตจริงเมื่อได้อ่านสิ่งใดมักจะต้องนำไปใช้ด้วย เช่น การนำไปบอกเล่า บรรยาย หรือเขียนเพื่อถ่ายทอดให้คนอื่นหนึ่ง ดังนั้นการจัดกิจกรรมควรให้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง เช่น ให้อ่านบทอ่านที่เกี่ยวกับการรับสมัครงานแล้วเขียนจดหมายระบุว่าต้องการสมัครงานในตำแหน่งนั้น ให้อ่านเกี่ยวกับบ้านและสิ่งตกแต่งภายใน แล้วเขียนหรือวาดสิ่งของต่าง ๆ ลงในแผนผัง ให้อ่านบทอ่านที่ต่างกันในช่วงกิจกรรมแล้วให้สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลกันแล้วกรอกลงในแผนผัง

7) ควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน ในการสอนอ่านที่เน้นโครงสร้างและไวยากรณ์นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องอ่านเพื่อเรียนรู้ภาษาโดยที่ไม่มีความสนใจในเรื่องที่อ่านหรือไม่จำเป็นต้องอ่าน ผู้สอนเองก็มักคุ้นเคยกับคำสั่งที่ว่า Read the passage and answer the questions that follow. การอ่านแบบนี้จึงเป็นการอ่านที่ไม่มีจุดมุ่งหมาย เมื่อผู้เรียนอ่านจบแล้วก็ยังไม่ทราบที่ผู้สอนจะให้ทำอะไร ถาม หรือทดสอบอะไร นอกจากนี้ในการอ่านผู้อ่านมักจะเก็บข้อมูลและแปลทุกตัวอักษร ทั้งที่บางส่วนไม่มีความสำคัญเลย การอ่านจึงเป็นไปอย่างเชื่องช้า และเบื่อหน่าย ท้ายสุด ผู้อ่านจะเลิก

สนใจในบทอ่าน แต่ในการสอนอ่านที่ผู้เรียนทราบเหตุผลในการอ่าน และมีความสนใจ หรือจำเป็นที่จะอ่าน ผู้เรียนจะสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8) เทคนิคในการอ่าน หากต้องการให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องมีเทคนิคในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยเทคนิคที่สำคัญต่อไปนี้

8.1 การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) ผู้อ่านคิดไว้ก่อนว่าต้องการหาข้อมูลในเรื่องใดแล้วจึงอ่านโดยเร็ว มุ่งสนใจเฉพาะสิ่งที่ต้องการ เช่น รายชื่อของนักฟุตบอลในข่าวกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทางโรงแรมจัดให้ หรือรายชื่อบุคคล ในสมุดโทรศัพท์

8.2 การอ่านเพื่อทราบเรื่องราวคร่าว ๆ (Skimming) ผู้อ่านกวาดสายตาอย่างรวดเร็วจนทั่วบทอ่านเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ หาข้อมูลบางอย่าง หรือเพื่อรู้ว่า บทอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร บทอ่านในลักษณะนี้ผู้เขียนอาจจะตั้งคำถามไว้ก่อน แล้วให้ผู้อ่านอ่านคำถามก่อนที่จะอ่านข้อความ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่าน การอ่านเพื่อหาข้อมูลคร่าว ๆ เช่น การอ่านสารบัญ เพื่อดูหัวข้อ การเปิดอ่านหัวข้อข่าวคร่าว ๆ ในหนังสือพิมพ์ การเปิดอ่านเรื่องที่กำลังสนใจอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

8.3 การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) ใช้เมื่อต้องการทราบรายละเอียดของ ข้อมูล เช่น การอ่านตำราต้องอ่านให้ละเอียดเพื่อให้เข้าใจมากที่สุด การอ่านแบบนี้จะใช้เวลามากกว่าสองแบบแรก

8.4 การอ่านโดยทำนายข้อความต่าง ๆ ล่วงหน้าผู้อ่านใช้ความรู้ที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ทำนายข้อความที่จะอ่านจากหัวข้อเรื่อง หัวข้อย่อย เช่น การอ่านเรื่อง Mr. Smith's House แล้วให้ผู้อ่านทำนายว่าต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวตำแหน่งที่ตั้งของสิ่งต่าง ๆ หรือจำนวนของห้อง เป็นต้น

8.5 การตีความหมายของศัพท์ยากจากข้อความในบริบท โดยผู้อ่านอาจจะตีความหมาย ได้โดยอาศัยความหมายของศัพท์จากรากศัพท์ คำที่มีความหมายตรงข้าม จากการเดิมวิฤติและปัจจัย และจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

9) การประเมินผลและการทดสอบ ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผู้สอนทราบดีว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกและเหมาะสม การประเมินผลจึงควรประเมินเพื่อดูว่าผู้เรียนใช้ภาษาสื่อความหมายได้เพียงใด ไม่ใช่ดูในเรื่องของความถูกต้องตามโครงสร้างภาษา เช่น ที่นิยมกันในอดีต ซึ่ง ผู้อ่านมักจะต้องอ่านกลับไปกลับมา หลายครั้งเพื่อหาคำตอบ ทำให้ผู้อ่านเกิดความงุนงงได้ นอกจากนี้ยังต้องทำความเข้าใจข้อความปลีกย่อยเพื่อตอบคำถามอีกด้วย บางครั้งการเข้าใจคำถามผิดยังทำให้ผู้อ่านตอบผิดอีก หรือตอบไม่ได้ นอกจากนี้คำถามซึ่งเป็น Wh - questions และ Yes -No questions ยังเป็นการฝึกเขียนมากกว่าจะพัฒนาทักษะการอ่าน ดังนั้นจะประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพคำถามควรเป็นแบบถูกผิดการฝึกเขียนลงบนตาราง แผนภูมิ แผน ที่ กราฟ และรูปภาพ แต่ถ้าเป็นผู้เรียนที่มีความสามารถมาก อาจมีกิจกรรมให้เขียนเป็น เรื่องราว หรือนำความรู้ จากบทอ่านไปใช้ในการสนทนาได้ในเรื่องของงาน หรือแบบฝึกหัดนั้นควรระลึกเสมอว่า จะต้องไม่มีคำตอบที่สมบูรณ์เพียงคำตอบเดียว และที่สำคัญการทดสอบและการประเมินผลต้องทราบ

ว่ามีจุดประสงค์ในการเรียนรู้อย่างไร และในหลักสูตรมีจุดประสงค์ย่อยเชิงพฤติกรรมใดบ้าง แล้วจึงทดสอบและประเมินผลให้สอดคล้องกัน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร

นักภาษาศาสตร์ที่ให้ความสนใจศึกษาแนวการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เช่น ไฮม์ (Hymes. 1974 : 30) ได้ชี้ให้เห็นว่าภาษาจะแยกออกจากผู้ใช้และสถานการณ์ในการใช้ภาษาไม่ควรคำนึงถึงตัวแปรอื่นๆ ในการเรียนการสอนภาษาด้วย และ วิดโดว์สัน (Widdowson. 1983 : 30) เสนอว่า ภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนต่างจากลักษณะของภาษาที่นักภาษาศาสตร์วิเคราะห์ และ ลักษณะของภาษาที่นำมาใช้สอนต้องเป็นภาษาที่ใช้จริง และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษา โดยเน้นที่การสื่อความหมายให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกับจุดประสงค์ที่ตนเองต้องการ มีการส่งเสริมให้มีการแสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เข้าช่วย ให้มีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม และสามารถใช้กลวิธีในการสื่อความหมายเพื่อให้การสื่อสารดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2539 : 34) ส่วน สุไร พงษ์ทองเจริญ (2524 : 24) ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้อิงหลักการของแนวการสอนภาษาเพื่อใช้ตามความมุ่งหมาย (Functional - Notional) โดยยึดหลักต่อไปนี้

1. เสนอบทเรียนในลักษณะของบทสนทนาสั้น ๆ ใช้สถานการณ์ที่สร้างขึ้นให้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพื่อสร้างความสนใจ มีการอภิปรายถึงจุดประสงค์ของการสนทนา รวมทั้งบทบาทและสถานที่ที่มีการสนทนานั้น
2. ฝึกสนทนา อาจจะฝึกเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มก็ได้ ใช้กิจกรรมต่าง ๆ มาช่วยเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง และคล่องแคล่ว
3. ศึกษาโครงสร้างพื้นฐานที่ปรากฏในบทสนทนาที่แสดงเนื้อความสำคัญ ใช้อุปกรณ์ เช่น ภาพวาด การแสดงท่าทาง หรือการอธิบาย เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจว่าประโยคนั้น ๆ มีความหมายเช่นไร และนักเรียนจะต้องใช้โครงสร้างนั้นได้อย่างถูกต้อง

ดูเลย์, บวร์ท และ แครเชน (Dulay, Burt and Krashen. 1982 : 262 - 263) ได้เสนอแนวทางและเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ให้โอกาสนักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งอาจทำได้โดย การถามคำถามที่นักเรียนจะพบจริง ๆ ไม่ใช่คำถามเกี่ยวกับภาษา เวลาสอนให้เน้นที่ความหมายหรือเนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟัง และในกรณีที่นักเรียนยังไม่พร้อมที่จะใช้ภาษาที่เรียน ให้นักเรียนใช้ท่าทาง (Non - verbal responses) แทนได้ แต่ครูต้องไม่คาดหวังว่านักเรียนจะต้องทำอะไรได้เกินความสามารถ
2. ถ้าสอนในระยะเริ่มต้น ต้องให้นักเรียนปรับตัวก่อน (Silent period) อาจทำได้โดยไม่ให้นักเรียนตอบเป็นภาษาที่เรียนในทันที ครูควรอนุญาตให้นักเรียนใช้ภาษาของผู้เรียนได้ในระยะปรับตัวของนักเรียน
3. ถ้าภาษาที่สอนยากเกินระดับของนักเรียน ครูจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้โดยใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างอื่น หรือกิจกรรมทางภาษา

4. ครูควรมีวิธีการทำให้นักเรียนไม่เกิดความเครียดในระหว่างเรียน ซึ่งอาจใช้ดนตรีหรือเพลงช่วย และต้องไม่ทำให้นักเรียนเสียหน้าเวลาตอบหรือพูดภาษาผิด ครูควรให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่าที่จะเน้นกฎไวยากรณ์ แต่ถ้าการใช้ภาษาผิด ทำให้ความหมายเปลี่ยนครูควรจะแก้โดยพูดประโยคที่ถูกต้องให้ฟัง ไม่ใช่เน้นว่านักเรียนผิด

5. สำหรับการสอนผู้ใหญ่ ควรมีกิจกรรมที่เน้นเรื่องไวยากรณ์บ้าง เทคนิคการสอนไวยากรณ์ ควรสอนเฉพาะกฎที่ค่อนข้างตายตัว และไม่ใช้เวลาในการสอนมากเกินไป

6. ครูควรเรียนรู้ความสนใจของนักเรียนเพื่อแทรกไว้ในบทเรียน ซึ่งอาจจะทำได้โดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนหรือให้นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันส่ง เพื่อดูความสนใจของแต่ละคน

7. ในการสอนการสนทนา ควรให้นักเรียน เรียนบทสนทนา ที่จะพบจริง ๆ (Common social Instruction)

ฟินอคชีเอโร และบรัมฟิท (Finocchiaro and Brumfit. 1983 : 91 - 93) ได้สรุปแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. เน้นความหมายของภาษาเป็นสำคัญ
2. ถ้าใช้บทสนทนาจะเน้นหน้าที่ของภาษาในกานสื่อสารโดยไม่ต้องท่องจำ
3. เน้นการจัดเนื้อหาในบริบทเป็นหลัก
4. การเรียนรู้ภาษา คือการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร
5. เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
6. มีการกระสวนประโยคได้บ้าง แต่เป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น
7. เน้นการออกเสียงให้เป็นที่น่าสนใจได้
8. กลวิธีการสอนใด ๆ สามารถนำไปใช้ได้ ถ้าเป็นการช่วยผู้เรียนในการเรียนรู้ ซึ่งย่อมจะแตกต่างกันไปตามอายุ ความสนใจ ฯลฯ
9. เน้นกิจกรรมการสื่อสารตั้งแต่เริ่มแรก
10. อาจพิจารณาการใช้ภาษาแม่ได้ ถ้าช่วยให้การสอนหรือการอธิบายง่ายขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้เรียนใช้ภาษาที่สอง ภาษาถิ่น หรือภาษาอื่น
11. การแปลอาจใช้ได้ เมื่อนักเรียนต้องการหรือได้ประโยชน์ หากสอนภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่
12. การอ่าน การเขียน จะเริ่มตั้งแต่วันแรกก็ได้ถ้าต้องการ
13. ระบบเป้าหมายของภาษาศาสตร์จะได้รับการเรียนรู้ที่ดีที่สุด โดยผ่านกระบวนการในการแสวงหาและความพยายามในการสื่อสาร
14. ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายที่ต้องการ
15. ความแปรเปลี่ยนในทางภาษาศาสตร์ เป็นสิ่งก็สำคัญในการใช้สื่อและวิธีการ
16. ลำดับขั้นตอนตัดสินใจได้โดยพิจารณาเนื้อหา หน้าที่หรือความหมายซึ่งช่วยให้เกิดความสนใจได้
17. ผู้สอนจะช่วยผู้เรียนทุกทางที่จะเข้าใจให้เขาปฏิบัติทางภาษา

18. แต่ละคนจะสร้างสรรค์ภาษาได้โดยการผ่านการลองผิดลองถูกด้วยตนเอง
19. ความแม่นยำและการใช้ภาษาเป็นเป้าหมายแรกที่ยอมรับกัน ความแม่นยำจะตัดสินได้ในรูปของบริบทภาษา
20. นักเรียนถูกคาดหวังให้มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะจากสภาพ จริงหรือการทำงานเป็นคู่ เป็นกลุ่มหรือในการเขียน
21. ผู้สอนไม่อาจทราบได้แน่นอนนักว่า ภาษาอะไรที่ผู้เรียนจะใช้
22. แรงจูงใจภายในจะเกิดจากความสนใจในสิ่งที่สื่อสารด้วย

วาสนา โกวิทยา (2525 : 81 - 84) ได้กล่าวถึง แนวคิดของการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. เป็นแนวการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษาด้านเนื้อหา คือ สอนให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ในชีวิตจริงอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านพฤติกรรมทางภาษาขั้นต้น ได้แก่ ขั้นทักษะที่เป็นกลไก ขั้นความรู้ และขั้นถ่ายโยงมาแล้ว หากการสอนมีประสิทธิภาพแล้วความสามารถทางภาษาของนักเรียนจะพัฒนาถึงขั้นนิพจน์วิจารณ์ซึ่งเป็นพฤติกรรมขั้นสูงสุด นอกจากนี้แนวการสอนนี้ยังเน้นเจตคติที่ดีของผู้เรียนโดยมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีชีวิตชีวา และสนุกสนาน

2. เป็นแนวการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ดังนี้

2.1 ความต้องการของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น นักเรียนต้องการเรียนภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ และในการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปนั้นจะเน้นทักษะที่ตรงกับความต้องการใช้

2.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยคำนึงถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ความตั้งใจเรียนภาษาของนักเรียนแต่ละคน ตลอดจนความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักเรียนที่จะถ่ายโยงมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษให้สัมฤทธิ์ผลตามความต้องการ

2.3 กิจกรรมทางภาษาที่เน้นกิจกรรมของนักเรียนมากกว่ากิจกรรมของครูนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมฝึกใช้ความคิดสติปัญญา และมีความกล้าในการใช้ภาษา ซึ่งยังผลให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษาเพิ่มขึ้น

2.4 นักเรียนเรียนรู้ด้วยการฝึกฝนใช้ภาษาเป็นส่วนใหญ่ มิใช่จากการสอนของครูแต่ฝ่ายเดียว ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก แนะนำให้กำลังใจ และช่วยเหลือเมื่อจำเป็นขณะที่นักเรียนจะเรียนรู้โดยการทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ทั้งชั้นเป็นกลุ่ม หรือเป็นคู่ และการทำงานตามลำพัง นับเป็นการสร้างนิสัยในการแสวงหาความรู้ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน

2.5 บทบาทของครูในชั้นเรียนเปลี่ยนแปลงไปจากการเป็นผู้สอน ไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้แนะนำ และกระตุ้น ให้การเรียนการสอนคล่องตัว มีชีวิตชีวา และมีความสำราญนักเรียนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. เป็นการสอนเพื่อพัฒนาเอกัตบุคคลโดยรวม การสอนเน้นทักษะรวมมากกว่าทักษะย่อย ทั้งนี้นอกจากการพัฒนา ด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะทางภาษาของผู้เรียนแล้ว ยังปลูกฝัง และส่งเสริมลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพของผู้เรียนอีกด้วย

จากแนวคิดในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารดังกล่าวจะเห็นว่ากิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกฝนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เปรียบเสมือนหัวใจของการเรียนการสอนทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะกิจกรรมเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มแรงจูงใจ ผู้เรียนในการเรียนมากขึ้น

2.3 หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร

วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีพื้นฐานที่ว่า ภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่ง ลิทเทิลวูด (Littlewood. 1981 : 22) ได้แบ่งกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามจุดประสงค์ในการใช้ออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. กิจกรรมที่จัดตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสาร (Functional Communicative Activities) กิจกรรมนี้จะเน้นที่จุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในบางครั้ง อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์มากนัก แต่จะดูว่าสามารถสื่อสารได้ทันทีเมื่อจำเป็นได้ดีเพียงใด

2. กิจกรรมที่จัดเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) คือ กิจกรรมที่จัดเพื่อให้ใช้จริงกับบุคคลอื่นๆ ในสังคม นอกจากผู้เรียนจะเลือกใช้ภาษาตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารแล้ว ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันด้วย จากสภาพที่จัดในห้องเรียน ผู้สอนควรใช้บทบาทสมมติหรือสถานการณ์จำลอง เพื่อสร้างสถานการณ์ต่างๆ ในสังคมให้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด

มอร์โรว์ (Morrow. 1986 : 59 - 66) กล่าวถึงหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สำคัญไว้ 5 หลักการคือ

หลักการที่ 1 ผู้เรียนต้องรู้ว่าตนกำลังทำอะไร การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะต้องมีจุดประสงค์และเป้าหมายที่แน่นอน สิ่งที่สอนจะต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้ และนำไปใช้ได้

หลักการที่ 2 การสอนส่วนรวมของภาษาสำคัญกว่าการสอนส่วนย่อยรวมกัน หมายความว่า การสอนภาษาไม่ควรคำนึงเฉพาะรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคที่พูดเท่านั้น เพราะรูปแบบของภาษา กับหน้าที่ของภาษา ไม่จำเป็นต้องตรงกัน ผู้เรียนควรได้รับการฝึกในส่วนรวมและในส่วนรวม และใช้ภาษาได้ในระดับที่เหนือประโยค และภาษาที่ใช้ฝึก ควรเป็นภาษาที่ใช้จริง

หลักการที่ 3 กระบวนการในการสื่อสารมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบของภาษา ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ต้องให้นักเรียนได้ฝึกใช้รูปแบบของภาษาในลักษณะของกระบวนการสื่อสาร ควรจัดสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับการสื่อสารจริงมากที่สุด โดยคำนึงถึงรูปแบบของการสื่อสารดังนี้

3.1 ช่องว่างของข้อมูล ในชีวิตจริงนั้น การสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างคนสองคนหรือมากกว่า คนหนึ่งรู้ในสิ่งที่คนอื่นไม่รู้ แบบฝึกหัดที่มีสถานการณ์ที่เป็นช่องว่างด้านข้อมูล และให้นักเรียนเติมช่องว่างนั้น จะทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้

3.2 การเลือก ลักษณะอย่างหนึ่งของการสื่อสารคือผู้ร่วมสนทนามีข้อเลือกกว่าจะพูดอะไร พูดอย่างไร ส่วนผู้ฟังจะคิดอยู่ในใจว่าผู้พูดจะกล่าวอะไรออกมา

3.3 ข้อมูลย้อนกลับ จุดมุ่งหมายของการสนทนา คือจะได้อะไรจากคู่สนทนา ซึ่งทำให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการที่ 4 การเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติ การที่ผู้เรียนจะมีพัฒนาการในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องได้ฝึกกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริง หลังจากที่ยื่นกฎเกณฑ์ไปแล้ว

หลักการที่ 5 สิ่งที่มีผิดพลาดในการสื่อสารไม่ใช่สิ่งผิดเสมอไป การที่นักเรียนใช้ภาษาผิดไม่ใช่เป็นความผิดร้ายแรง แต่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ครูไม่ควรตำหนิการใช้ภาษาผิดของผู้เรียนในทันที เพราะจะทำให้ผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นได้

สมถวิล ธนโสภณ (2528 : 12) ได้สรุปหลักการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมใช้ภาษา ซึ่งอาจจะจัดอยู่ในรูปของกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม

2. การเรียนภาษาเกิดจากการร่วมกิจกรรมที่ครูจัดให้ กิจกรรมทางภาษาจะต้องจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีสภาพใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุดและเป็นกิจกรรมที่มีความหมาย

3. กิจกรรมหรือแบบฝึกจะมีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยการจัดกิจกรรมให้มีช่องว่างเพื่อสื่อสาร เพื่อกระตุ้นและเข้าใจในการสื่อสาร

4. การสอนมุ่งให้ความสำคัญทางด้านความหมาย และความคล่องแคล่วในการสื่อสาร ไม่ใช่รูปแบบ และความถูกต้อง

5. การทดสอบจะต้องเป็นการสอบการใช้ภาษาจริง มิใช่เป็นการทดสอบความรู้เกี่ยวกับภาษา ซึ่ง ลิทเทิลวูด (Littlewood.1981 : 22) ให้ความเห็นว่า แนวคิดของการสอนเพื่อการสื่อสารมิได้ปฏิเสธแนวความคิดของวิธีการเรียนการสอนแบบเน้นโครงสร้างเสียทีเดียว เพียงแต่ขยายขอบเขตของวัตถุประสงค์ออกไป โดยเน้นถึงการใช้ภาษาที่สามารถฝึกฝนสิ่งที่ตนเองได้รับสถานการณ์ที่ต้องสื่อสารโต้ตอบจริง ๆ แม้จะกับผู้เรียนด้วยกันก็ตาม นอกจากนี้กิจกรรมในการเรียนรู้ ยังเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในการสื่อสารมากกว่าที่เคยเป็นมา โดยผู้เรียนมีโอกาสได้รับทักษะ และความรู้ในระหว่างการสื่อสารติดต่อกันโดยไม่รู้ตัว จึงอาจกล่าวได้ว่าการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นถึงการใช้ภาษา มากกว่าหลักการใช้ภาษา เน้นความสำคัญของความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มากกว่าที่จะเน้นความถูกต้องความถูกต้องแม่นยำ ทักษะที่ใช้ลักษณะแบบทักษะสัมพันธ์และกิจกรรมที่ใช้เป็นลักษณะกิจกรรมกลุ่ม เพื่อเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการสื่อสารขึ้น

หน่วยศึกษานิเทศก์ (2535 : 68) ได้สรุปหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเอาไว้ดังนี้ คือ

1. ปริมาณเนื้อหาของนักเรียนที่เรียนไม่สำคัญเท่าความสามารถในการใช้ภาษาที่ตนเรียนมาได้อย่างแท้จริง และเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
2. ในการสอนนั้นถือว่านักเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อฝึกการใช้ภาษา ครูมีหน้าที่ในการจัดกลุ่มและป้อนงานให้กลุ่มทำ
3. การเรียนการสอนดำเนินไปโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อ ในการเรียนนักเรียนฝึกการใช้ภาษาเพื่อค้นหาหรือประดิษฐ์สิ่งของ เพื่อสอบถามเรื่องราวที่ต้องการทราบ หรือเพื่อแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์ต่างๆ ครูมีบทบาทในฐานะผู้จัดกิจกรรมและผู้ให้คำอธิบายกิจกรรมนั้น ๆ นักเรียนจะต้องทำอะไรบ้าง รวมทั้งเป็นผู้แนะนำในการใช้ภาษาด้วย
4. ความสำเร็จของนักเรียน แสดงได้ด้วยการที่นักเรียนเข้าใจความหมายของภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 108 - 109) ได้กล่าวถึงหลักที่ควรจะนำมาสอนดังต่อไปนี้ คือ

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษา (Grammatical Competence) คือ ความสามารถทางภาษาทั้งด้านภาษาพูด และที่ไม่ใช่ภาษาพูด อันประกอบด้วย ความรู้ในเรื่องการใช้คำศัพท์ กฎเกณฑ์การวางรูปประโยค การออกเสียงและความหมายตามรูปคำ
2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ทางสังคมที่แตกต่างกัน โดยเน้นที่ความเหมาะสมทางความหมาย เช่น ทัศนคติ วาทพฤติกรรม รวมทั้งความเหมาะสมในรูปประโยคด้วย เช่น ทำเนียบภาษา ภาษาท่าทาง การแสดงออกโดยใช้ข้อความ และระดับเสียง
3. ความสามารถในการสัมพันธ์ข้อความ (Discourse Competence) คือ ความสามารถในการรวมและตีความรูปประโยคและความหมายเพื่อให้ได้ใจความโดยรวมในข้อความทั้งข้อความที่พูดและเขียน
4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) คือ ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารทั้งด้านภาษาพูดและภาษาท่าทาง ทั้งนี้เพื่อให้การสื่อสารต้องลุล่วงซึ่งเป็นผลมาจากการมีความสามารถทางภาษาไม่เพียงพอหรือมีข้อจำกัดในการแสดงออกในการสื่อสาร กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้ข้อความหรือวลีอธิบายคำ รวมทั้งการใช้ท่าทางต่าง ๆ ด้วย

ดังนั้นการที่ผู้เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสารได้นั้น ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถที่จะใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ในกระบวนการประทะสังสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมนั้นหมายถึงความเหมาะสมทั้งทางด้านความหมาย และรูปแบบของภาษา ความเหมาะสมของความหมาย ได้แก่ การใช้ภาษาโดยเน้นหน้าที่ทางภาษาในการสื่อความหมาย

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2539 : 42 - 43) ได้เสนอสิ่งที่นำมาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารดังนี้ คือ

1. เนื้อหาที่จะนำมาใช้ควรเอื้อต่อการนำมาแสดงบทบาทสมมติ ละครั้นตลอดจนนำมาแก้ปัญหาหรืออภิปรายทั้งกลุ่มเล็กกลุ่มใหญ่ หรือได้วาที่
2. ผู้เรียนควรมีโอกาสฟังและพูด หรือสนทนา อภิปรายในสถานการณ์ที่ใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น การจัดซื้อของ การต่อรองราคา การเชิญชวน การอธิบาย การร่วมงานเลี้ยง การสัมภาษณ์ เข้าทำงาน การรายงานข่าวโทรทัศน์ วิทยุ
3. ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ จัดลำดับเรื่องราวหรืองานที่จะต้องทำก่อนหลัง ช่วยให้เพื่อน ๆ เกิดความสนุกสนานในกิจกรรมหรือร่วมงานที่แสดงวัฒนธรรมนานาชาติ
4. ผู้สอนควรนำรายการโทรทัศน์หรือวิดีโอเทปมาเป็นแบบของการสื่อสาร โดยการใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด เพื่อให้ผู้เรียนสังเกตลอกเลียนแบบกลวิธีการสื่อสาร เช่น การใช้เสียงสูงต่ำ การอุทาน ตลอดจนการใช้สีหน้า ท่าทาง
5. ในขณะที่เตรียมบทสนทนา ไม่ว่าจะพูดหรือเขียน ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกออกเสียงกับเพื่อน ๆ กำหนดบทบาทเพื่อน ๆ หรือได้ปรึกษาหารือเป็นภาษาอังกฤษกับเพื่อน ๆ
6. ผู้สอนควรเน้นความรู้ทางวัฒนธรรมในการสื่อสารและนำมาเป็นข้อมูลให้ผู้เรียนได้แสดงออก อภิปรายเกี่ยวกับค่านิยม และการเลือกใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย
7. ผู้เรียนควรมีโอกาสใช้ภาษาที่ถูกต้องเท่าที่จะทำได้ เพราะภาษาที่ถูกต้องจะช่วยสื่อความหมายได้ตรงกับที่ผู้พูดตั้งใจมากที่สุด การจัดกิจกรรมฝึกการใช้ภาษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง
8. ผู้สอนควรจัดโอกาสให้ได้สนทนา หรือได้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในลักษณะการศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study)
9. ผู้เรียนควรมีโอกาสเข้าร่วมชมรมเกี่ยวกับภาษาและมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษาด้วย

การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นการมุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ และแม้จะให้ความสำคัญต่อความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา แต่ก็มิจะเลยความถูกต้องของการใช้ภาษา การเรียนการสอนในแนวนี้นี้จึงเน้นกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยฝึกในลักษณะทักษะสัมพันธ์ โดยผู้สอนนำกิจกรรมมาให้ผู้เรียนฝึก เช่น สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม และในการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะนั้นควรควรนำสื่ออุปกรณ์ แบบฝึกหัดเสริมทักษะเข้ามาช่วยหรือประกอบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและได้ฝึกปฏิบัติในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริงด้วยตนเอง

2.4 หลักการจัดกิจกรรมการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารและรับสารได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ของผู้เรียนทั้งด้านภาษา และสังคม ดังนั้นการจัดกิจกรรมตลอดจนทักษะต่าง ๆ ที่จะฝึกผู้เรียนนั้น ควรเลือกเรื่องที่ผู้เรียนจะต้องพบ และจะต้องใช้จริง ๆ ซึ่ง จอห์นสัน (Johnson. 1982 : 163 - 175) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนมีสมรรถวิสัยในการสื่อสารทางภาษาไว้ 5 ประการ ได้แก่

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับความสามารถในการเข้าใจข้อมูลและถ่ายทอดข้อมูลนั้น ๆ ให้อยู่ในรูปแบบอื่น วิธีหนึ่งที่จะฝึกและทดสอบความสามารถนี้กระทำได้โดยการทำแบบฝึกการถ่ายโอนข้อมูล เช่น สมมติว่านักเรียนเป็นเลขานุการของสโมสรกีฬาแห่งหนึ่ง ได้อ่านจดหมายสมัครเป็นสมาชิกจากคนสองคน แล้วให้นักเรียนนำข้อมูลจากจดหมายมารอกในใบสมัครแทนผู้สมัครหรืออาจนำหลักการนี้ ไปใช้ฝึกการฟังก็ได้ โดยให้ฟังบทสนทนาระหว่างผู้สมัครและเลขานุการของสโมสร แล้วให้นักเรียนกรอกในใบสมัคร หรือนำไปใช้ในการฝึกเขียนโดยการให้ใบสมัครที่กรอกแล้วแก่นักเรียนเพื่อที่จะนำไปเขียนเป็นจดหมาย หรือนำไปใช้ฝึกการพูดโดยให้นักเรียนเล่นบทบาทสมมติ ระหว่างผู้สมัครและเลขานุการของสโมสร นอกจากนี้ อาจนำหลักการนี้ถ่ายโอนข้อมูลจากแผนที่ไปสู่การเขียนข้อความ หรือถ่ายโอนจากข้อความและบทสนทนาไปสู่การเขียนตารางหรือกราฟ เป็นต้น

2. หลักการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ไป เป็นหลักกระบวนการที่ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งเป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลมาคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาแลกเปลี่ยนสื่อสารกันในรูปแบบของการพูด หรือการเขียน

3. หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ เป็นหลักการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสาร และความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล โดยการสลับแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน แต่เนื้อหาอยู่ในเรื่องเดียวกัน ก่อนจึงมีการรวมเนื้อหาประกอบเป็นที่มีเนื้อครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งเป็นการฝึกทั้งการพูด การเขียน ฝึกความเข้าใจในการอ่าน ความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความแม่นยำในการสื่อสารข้อมูล

4. หลักของความสัมพันธ์ของงาน เป็นการสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยการให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มศึกษาข้อมูลที่ได้รับมาแล้ว มาประกอบข้อมูลเดิมในการทำงาน หรือในการสื่อสารในขั้นต่อไป ผู้สอนสามารถเลือกให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสถานการณ์การใช้ภาษา

5. หลักการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องด้านเนื้อหาและความหมายในการสื่อสาร

2.4.1 สื่อการเรียน

สื่อการเรียนการสอนที่จะสนับสนุนการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารจะเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้เกิดคุณภาพของปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนและการใช้ภาษา ซึ่ง เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2540 : 99 - 100) ได้เสนอแนะสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 ชนิด ดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนซึ่งยึดบทเรียนเป็นหลัก (Text - Based) การใช้บทเรียนเป็นสื่อการเรียนจะได้รับการออกแบบเพื่อสนับสนุนการสอนเพื่อการสื่อสารโดยคำนึงถึงการลำดับความยากง่ายของเนื้อหา เพื่อการฝึกภาษาและชี้แนะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ รวมทั้งแบบฝึกหัด หนังสือเรียนบางชนิดเป็นกิจกรรมคู่ บางชนิดเป็นกิจกรรมกลุ่ม บทเรียนบางชนิดจะออกแบบให้มีข้อมูลที่วางแนวไว้เกี่ยวกับการใช้ภาษาในบริบทหนึ่ง ๆ และจะมีการวิเคราะห์ภาระงาน สำหรับการพัฒนาภาษาเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เช่น การเข้าใจข้อความ การถามคำถาม การหาข้อมูลเพิ่มเติม การจดบันทึกและการเสนอเนื้อหา

2. สื่อการเรียนการสอนซึ่งยึดการปฏิบัติกิจกรรมเป็นหลัก (Activity - Based) กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดนั้นจะรวมการเสนอเนื้อหาในรูปกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลายให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติทางภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ และได้ประสบการณ์ต่าง ๆ กันด้วยตนเองกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ได้แก่ เกมบทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง คู่มือแบบฝึกหัด บัตรคำชี้แนะ บัตรกิจกรรม อุปกรณ์ฝึกการสื่อสารแบบคู่และคู่มือการฝึกปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน

3. อุปกรณ์ของจริง (Realia) การใช้อุปกรณ์ของจริง จากชีวิตประจำวันมาให้นักเรียนเรียนในชั้นเรียน จะช่วยให้การสื่อสารระหว่างนักเรียนมีชีวิตชีวาและมีประโยชน์ในชีวิตจริงได้ เช่น สัญลักษณ์ วารสาร การโฆษณา หนังสือพิมพ์ แหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่จะช่วยให้สร้างกิจกรรมสร้างสรรค์ได้ เช่น แผนที่ รูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟและแผนภูมิ

2.4.2 บทบาทของผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียนจะอยู่ในฐานะเป็นผู้ที่มีส่วนในปฏิสัมพันธ์ เป็นผู้มีส่วนร่วมในการตกลงร่วมกันในกลุ่ม การดำเนินการกลุ่ม และการเรียนรู้ในลักษณะของการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มักไม่มีการเสนอเนื้อหาโดยใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ผู้เรียนควรได้รับการคาดหวังให้มีปฏิสัมพันธ์ตั้งแต่เริ่มแรก ในระหว่างผู้เรียนด้วยกันมากกว่ามีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน การสื่อสารที่จะประสบความสำเร็จจะขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบระหว่างผู้เรียนร่วมกัน

2.4.3 บทบาทของผู้สอน

1. ช่วยทำให้กระบวนการสื่อสารเป็นไปอย่างสะดวกระหว่างผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้จัดและเป็นแหล่งความรู้ในชั้นเรียนระหว่างผู้เรียนกับกิจกรรมและบทเรียนต่าง ๆ
2. เป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างอิสระภายในกลุ่มการเรียนการสอนนั้นๆ โดยเป็นผู้แนะวิธีการและกิจกรรมภายในชั้นเรียน

3. เป็นนักวิจัยซึ่งจะต้องหาความรู้ ความสามารถที่เหมาะสม หาประสบการณ์จริงจัง ที่สังเกตได้เกี่ยวกับการเรียน และความสามารถที่เป็นธรรมชาติ รู้จักวิเคราะห์ความต้องการ เป็นผู้แนะนำและจัดกระบวนการกลุ่ม

อัญชนา ราศรี (2538 : 51) ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการจัดกิจกรรมการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ว่า จุดประสงค์สำคัญอันหนึ่งของการสื่อสารจริง ๆ คือการเชื่อมช่องว่างของข้อมูล (To Bridge an Information Gap) ถ้าผู้ส่งและผู้รับมีข้อมูลแบบเดียวกัน การสื่อสารก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นในการสอนเพื่อการสื่อสาร จำเป็นที่จะต้องสร้างสถานการณ์ ซึ่งนักเรียนจะได้รับหรือมีส่วนร่วมของข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน นักเรียนจะไม่รู้ข้อมูลของกันและกัน จนกว่าจะมีการสื่อสารกันเกิดขึ้นเท่านั้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวบังคับให้ผู้เรียนเกิดความคล่องตัวในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร นอกจากนี้ การฝึกภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร จะช่วยให้เด็กเรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนของความต้องการของเด็กเรียน และจะก่อให้เกิดการสื่อสารอย่างคล่องตัวในห้องเรียน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนภาษาของนักเรียนต่อไป

ทันทิวา สุรวัต (2540 : 62) กล่าวว่า หลักการจัดกิจกรรมการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ยึดหลัก 3 ประการ คือ

1. การเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. เน้นการสอนด้วยการเรียบเรียงความคิดให้เป็นหน่วยของภาษาในการสื่อสารซึ่งเป็นที่ยอมรับ
3. วิธีสอนเน้นกิจกรรมเพื่อการสื่อความหมาย และการใช้ภาษาในชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุปแล้วการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน นั้นได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดสร้างกิจกรรมหรือแบบฝึกที่ยึดหลักการเกิดช่องว่างด้านข้อมูล (To Bridge an Information Gap) ซึ่งเป็นหลักการที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้รับสารกับ ผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นการฝึกภาษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร ที่เอื้อต่อการสื่อความหมายและการรับประสบการณ์จากการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาโดยตรงของผู้เรียนแต่ละบุคคล ที่มีโอกาสได้นำไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งนับว่าเป็นแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และน่าจะเป็นแนวทางที่จะส่งผลดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงได้นำการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มาดำเนินการวิจัย

2.5 งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน

จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศ พบว่า ยังไม่มีผู้วิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันเลย ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ในทักษะอื่น ๆ มีดังนี้

เบญจมาลย์ ขุนภักดี (2531 : 44) ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการสอนเสริมการ ฟัง - พูด วิชาหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ผลการวิจัยพบว่า ค่าคะแนนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยเสริมกิจกรรมเพื่อการ สื่อสารตามหลักการของ คีธ จอห์นสัน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ

วิมลพันธ์ ไตรภูมิ (2535 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในทาง การเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และ คู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนว ของคีธ จอห์นสัน และคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่เรียนการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการสอนเพื่อการ สื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียน ตามแนวของคู่มือครู

อัญชนา ราศรี (2538 : 89) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ทักษะ ฟัง - พูด ภาษาอังกฤษกับการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามหลักการ จัด กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่เรียนด้วยคู่มือครู มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามหลักการ จัดกิจกรรมเพื่ อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน มีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

ทันทิวา สุรวัด (2540 : 95) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ของ คีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสามารถ ในการฟัง - พูด สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจ

3.1 ความหมายของความสนใจ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ให้ความหมายของ “ความสนใจ” ไว้ดังนี้

โพลเวลล์ (Powell. 1963 : 330) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง แรงผลักดันที่กระตุ้น ใ้บุคคลกระทำสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กู๊ด (Good. 1973 : 311) ได้กล่าวถึง ความสนใจ ว่าเป็นความรู้สึกชอบที่คนเราแสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะมีชั่วขณะหนึ่ง หรืออาจจะมีถาวรตลอดไปก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลนั้น โดยมีอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง

วนิช บรรจง และคนอื่นๆ (2515 : 32) กล่าวว่า ความสนใจ คือ ความรู้สึก หรือ เจตคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะความรู้สึกนั้น ทำให้บุคคลเอาใจใส่และกระทำการจนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 233) กล่าวว่า ความสนใจเป็นความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกันเนื่องจากองค์ประกอบสำคัญๆคือ ความต้องการ ความถนัด และสภาพแวดล้อมต่างๆในสังคมที่แตกต่างกัน

ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจ เอาใจใส่ กระตือรือร้น ตลอดจนความอยากรู้อยากเห็น ความอยากร่วมกิจกรรม ซึ่งความสนใจเกิดจากความต้องการ ความถนัด สภาพแวดล้อม ซึ่งส่งผลให้บุคคลพากเพียรพยายามทำกิจกรรมให้สำเร็จ ดังนั้นในการเรียนการสอนครูจะต้องพยายามสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน ดังที่ โพลเวลล์ (Powell . 1963 : 330) ได้ให้ความเห็นว่านักเรียนที่เรียนด้วยการมีความสนใจจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียน และการเรียนที่มีความสนใจจะทำให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอด ซึ่ง กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523 : 143) ได้เสนอแนะวิธีสร้างความพอใจให้กับผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียนและสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา
2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดนั้น ๆ
3. จัดสภาพการเรียนใหม่ให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วๆ และท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ฯลฯ ตลอดจนการพยายามสร้างให้เกิดสิ่งตื่นตาตื่นใจสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ และนำสิ่งที่ทันสมัยในยุคนั้นมากกล่าวถึงด้วย
4. การให้การเสริมแรง โดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบผลสำเร็จในการเรียน หรือการทำงานนั้น ๆ บ้าง โดยเลือกให้ตรงกับความถนัด และความสามารถของเขาจะทำให้เขาสนใจสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
5. ชี้ทาง หรือให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกกระยะของผู้เรียน ทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป

3.2 ลักษณะความสนใจ

ได้มีนักการศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะความสนใจ ไว้ดังนี้
 วนิช บรรจง และคนอื่นๆ (2515 : 32 - 33) แบ่งลักษณะความสนใจของบุคคลไว้ดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่เข้มข้นอยู่ในวงแคบ คือคนเราจะต้องมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่างๆไป
2. ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล คนหนึ่งอาจมีความสนใจต่อสิ่งหนึ่ง แต่คนอื่นอาจไม่สนใจต่อสิ่งนั้นเลยก็ได้
3. ความสนใจทำให้คนเอาใจใส่และจดจำต่อสิ่งที่ตนเองสนใจ
4. เมื่อเกิดความสนใจต่อสิ่งใดแล้ว คนย่อมมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น เช่น ต้องการให้รู้มากขึ้น ต้องการให้เป็น หรือต้องการให้เกิดประโยชน์ต่ออาชีพ เป็นต้น
5. คนย่อมมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ถ้ามีความสนใจต่อสิ่งนั้น

ทวี ท่อแก้ว และอบรม สนิทบาล (2517 : 60 - 61) ได้อธิบายถึงลักษณะของความสนใจของบุคคล ดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในบุคคลเนื่องจากถูกชักนำโดยสิ่งแวดล้อมต่างๆ
2. ความสนใจของบุคคล แต่ละบุคคลจะมีความสนใจและมีความเข้มข้นต่างกัน
3. ความสนใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์
4. ความสนใจย่อมทำให้บุคคลเอาใจจดจ่อต่อสิ่งที่สนใจ
5. ความสนใจเมื่อเกิดขึ้นแล้ว ย่อมทำให้บุคคลตั้งความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งไว้อย่างแน่วแน่
6. ความสนใจทำให้บุคคลเกิดความมุ่งมั่นที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จ
7. บุคคลย่อมมีความสนใจต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่าง ๆ ไป
8. ความสนใจอาจเป็นความรู้สึกชั่วขณะ หรือตลอดไปก็ได้

ลักษณะความสนใจของแต่ละคนแตกต่างกัน เนื่องจากองค์ประกอบใหญ่ ๆ คือ ความต้องการ ความถนัด และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมที่แตกต่างกัน นั่นคือ การที่จะให้เด็กมีความสนใจในการเรียน ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอด ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนนั้นด้วย

3.3 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความสนใจ

สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ (2515 : 72 - 73) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเด็กที่ควรทราบ มีดังนี้

1. ความสนใจนั้นเกิดขึ้นจากความพร้อม ความต้องการและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเฉพาะ คนเราทุกคนไม่จำเป็นต้องมีความสนใจในสิ่งเดียวกัน และในระยะเวลาเดียวกัน

3. ความสนใจนั้น มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสุขภาพของร่างกาย เด็กจะสนใจสิ่งใดเป็นระยะสั้น หรือยาว ย่อมขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของร่างกาย

4. ความสนใจเฉพาะอย่างนั้น อาจเปลี่ยนไปตามวัยและเวลาของแต่ละบุคคลแต่แบบแผนของความสนใจค่อนข้างคงที่ ทำให้วัดความสนใจของตนในอนาคตได้

5. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับสภาพทางจิตใจและเชาวน์ปัญญาของเด็กมีเชาวน์ปัญญาดำ จะสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่มากอย่างและไม่สลับซับซ้อนนัก ผิดกับเด็กที่มีเชาวน์ปัญญาสูงมักจะสนใจหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกัน และเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน

6. ความสนใจมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับรากฐานทางประสบการณ์ของเด็ก เด็กจะสนใจเรื่องใด เด็กจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องพอสมควร ถ้าเด็กขาดประสบการณ์เด็กอาจไม่สนใจ เป็นแต่เพียงอยากรู้ อยากเห็นชั่วคราวแล้วก็เลิกความสนใจไป

3.4 ชนิดของความสนใจ

ประสาร ทิพย์ธารา (2521 : 103 - 104) ได้แบ่งความสนใจออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ความสนใจภายใน เกิดขึ้นกับบุคคลตามธรรมชาติ คือ รู้สึกพอใจ สนใจ อยากคิด อยากทำ โดยไม่รู้ตัว ความสนใจชนิดนี้ก่อให้เกิดนิสัยที่ดี ทำการงานได้ดี นักการศึกษากล่าวว่าความสนใจชนิดนี้เป็นความสนใจที่แท้จริง และเป็นชนวนนำไปสู่การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้นานอย่างมั่นใจ จึงควรส่งเสริมความสนใจชนิดนี้ให้มากที่สุด

2. ความสนใจภายนอก เกิดขึ้นภายหลังความสนใจภายใน โดยเกิดขึ้นจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น ความกลัวสอบตก หรือกลัวได้รับโทษ ฯลฯ ทำให้เกิดความสนใจในการทำงานมากขึ้น ความสนใจภายนอกนี้ไม่มั่นคงถาวรเท่ากับความสนใจภายใน แต่ก็ยังนับว่าดีกว่าที่จะไม่มีความสนใจเสียเลย เพราะความสนใจภายนอกอาจพัฒนาไปสู่ความสนใจภายในก็ได้

3.5 สาเหตุของความสนใจ

ทวี ท่อแก้ว และอภรณ์ สันภิบาล (2517 : 62) ได้สรุปสาเหตุของความสนใจไว้ ดังนี้

1. การสัมพันธ์ สิ่งใดที่ทำความพอใจให้แก่บุคคลใด หรือบุคคลนั้นเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากสิ่งนั้น ก็จะทำให้เกิดความสนใจและมีกำลังเข้มแข็ง มีความกล้าหาญขึ้น เช่น นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนก็จะเกิดความสนใจและรักษาความสนใจนั้นไว้ตลอดไป

2. การเอาอย่าง สิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ จะพลอยทำให้คนที่เข้าร่วมหมู่คณะใหม่นั้นเกิดความสนใจไปด้วย

3. ความรู้ ความสามารถในการกระทำสิ่งใด ย่อมทำให้เกิดความสนใจขึ้นในที่สุด แม้ว่าในตอนแรกสิ่งทีกระทำนั้นจะไม่น่าสนใจเลย

สุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม (2515 : 108 -109) ได้สรุปสาเหตุของความสนใจไว้ ดังนี้

1. เกิดจากการเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น
2. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
3. เด็กมีความถนัดในสิ่งนั้น และมีประสบการณ์บ้างแล้ว
4. เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อเด็ก
5. เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเด็ก
6. เป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับเด็ก และทำให้เด็กตื่นเต้น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2530 : 92) กล่าวถึงสาเหตุของความสนใจไว้ดังนี้

1. ความรู้ เพราะการที่บุคคลมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วทำให้บุคคลเกิดความสนใจในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
2. ลัทธิเอาอย่าง อาจจะมีสาเหตุมาจากการตามอย่างเพื่อน
3. ผลประโยชน์ เพราะต้องการรักษาผลประโยชน์
4. ความอยากรู้อยากเห็น
5. สาเหตุส่วนตัว ซึ่งเป็นเหตุผลของแต่ละบุคคล

3.6 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับความสนใจ

อร่าม บุญมาไชย (2532 : 87) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษโดย การใช้และไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดย ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ประกอบบทเรียน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิโรจน์ คล้ายลี (2532 :116) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค และศึกษาความสนใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้การสอนตามแบบเอริกา (ERICA) ที่จัดเป็นชุดการสอนแบบมินิคอร์สกับการสอนตามแผนการสอนของ หน่วยศึกษานิเทศก์กรมอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคแตกต่างกัน โดยเทียบเป็นร้อยละ ปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่แสดงว่าใส่ใจคิดเป็นร้อยละ 58.14 กลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมที่แสดงว่าใส่ใจคิดเป็นร้อยละ 41.86

สุชาติ หล่อนกลาง (2536 : 89) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟัง - พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การกระตุ้นกับการสอนตามคู่มือครู พบว่า ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า กลุ่มควบคุม

อัญชนา ราศรี (2538 : 89) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พนาอ้อย รอดชู (2540 : 99) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาด้วยอรรถลักษณะแบบวิธีการกับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่า กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจสูงกว่ากลุ่มควบคุม

บรรเจิด พงศารัตน์ (2541 : 77) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มทดลอง

สรุปว่าความสนใจเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของบุคคลเนื่องจากความสนใจเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคล กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้บรรลุผลสำเร็จได้ดี ดังนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สามารถสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนเพื่อกระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดความสนใจอันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนได้

4. เอกสารเกี่ยวกับการสอนตามคู่มือครู

การสอนตามคู่มือครู เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ที่ให้แนวการปฏิบัติการสอนโดยเน้นคุณสมบัติ 3 ประการ คือ คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ซึ่งเป็นคุณสมบัติตามจุดประสงค์ของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายปลายทางของการศึกษา การสอนที่จะตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์ เป็นการสอนที่จะช่วยตอบสนองจุดประสงค์ของหลักสูตรได้ หน่วยศึกษานิเทศก์จึงได้จัดทำการสอนเพื่อตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์ โดยจัดทำเป็นคู่มือ ให้โรงเรียนได้ยึดเป็นแนวทางการสอนที่เรียกว่า คู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งยึดรูปแบบการเรียนรู้ของโรเบิร์ต เอ็ม. กาเย่ (Robert M. Gagne) และลิสเชิลส์ เจ.บริกส์ (Lislse J. Briggs) เป็นหลัก (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2527 : บทนำ)

4.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวทางกาเย่

กาเย่ (Gagne . 1965 : 62 - 107) ได้แบ่งการเรียนรู้แบบพื้นฐานง่าย ๆ ไปจนถึงการเรียนรู้แบบยากและซับซ้อน ดังนี้

1. การเรียนรู้เครื่องหมายและสัญญาณ (Signal Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองที่จะไม่ให้แสดงออกมาได้ การเรียนรู้ประเภทนี้ ได้แก่ การเรียนรู้โดยการวางเงื่อนไขตามแบบของพาฟลอฟ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก

2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response Learning) เป็นการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ผู้เรียนมีความตั้งใจและรู้ตัวในการที่จะเชื่อมโยงการตอบสนองที่เหมาะสมต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ กัน เมื่อทำได้ถูกต้องและเหมาะสม จะได้รับรางวัลหรือการเสริมแรง

3. การเรียนรู้แบบลูกโซ่ (Chain Learning) เป็นการเรียนรู้การประกอบกิจกรรมที่ต่อเนื่องตามลำดับ ซึ่งประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไป เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและทักษะต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหว

4. การเรียนรู้ด้วยถ้อยคำภาษา (Verbal Association) การเรียนรู้ที่คล้ายแบบที่ 3 แตกต่างกันที่สิ่งเร้าและการตอบสนองในแบบที่ 3 เป็นการใช้กลไกกล่อมเนื้อ ส่วนแบบที่ 4 เป็นเรื่องของการใช้ภาษา เน้นความสำคัญของภาวะภายในมากกว่าแบบที่ 3 เช่นการเชื่อมโยงชื่อของสิ่งของกับสิ่งของนั้น ๆ

5. การเรียนรู้แบบจำแนกความแตกต่าง (Discrimination Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นและแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้า เพื่อที่จะตอบสนองสิ่งเร้านั้นให้ถูกต้อง

6. การเรียนรู้โมโนติ (Concept Learning) เป็นการเรียนรู้การตอบสนองร่วมกันต่อกลุ่มของสิ่งเร้าที่มีความแตกต่างกัน ผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งที่คล้ายกัน สามารถลงสรุปความเหมือนและแยกความแตกต่างของสิ่งเร้าได้

7. การเรียนรู้กฎและหลักการ (Principle Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการร่วมมือหรือ เชื่อมโยงโมโนติ ตั้งแต่ 2 โมโนติขึ้นไปเข้าด้วยกันและจากการที่สามารถตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้นได้แล้ว จะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยวิธีการคล้ายคลึงกัน

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา (Problem Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยการคิดโดยการรวมกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของการเรียนรู้ประเภทที่ 7 เข้าด้วยกัน และนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้

4.2 การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่

การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่ อาคม จันทสุนทร (2527 : 2 - 3) กล่าวว่า การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่สามารถจัดรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งอาศัยสมมติฐานเบื้องต้น 5 ประการคือ

1. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนมุ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล การจัดรูปแบบการเรียนการสอนนี้จึงไม่ได้มุ่งที่คนกลุ่มใหญ่ คือ มิใช่ระบบกระจายเสียง ที่มุ่งให้กับแต่ละบุคคลที่ร่วมกันอยู่ในสังคมนั้น ๆ

2. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ทำได้ทั้งระบบสั้นและยาว คือ เป็นทั้งการจัดรูปแบบหรือวางแผนการสอนในแต่ละชั่วโมงการวางแผนการจัดการเรียนการสอนโดยตลอดในบทเรียนหรือในรายวิชานั้นทั้งหมด ซึ่งอาจทำโดยครูแต่ละคนหรือครูช่วยกันทำเป็นคณะก็ได้

3. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนถือว่า การจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะมีผลอย่างใหญ่หลวงต่อพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน กล่าวคือถ้ามีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ดีแล้ว คนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าปล่อยให้เรียนเองตามธรรมชาติ

4. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ควรจัดทำเชิงระบบ กล่าวคือ มีขั้นตอนตั้งแต่การพิจารณาความต้องการ ความจำเป็น เป้าหมายและการดำเนินการเป็นขั้น ๆ ต่อเนื่องกันไปจนถึงขั้นที่นักเรียนทราบผลการปฏิบัติหรือประเมินวิธีการดำเนินงานว่าได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่

5. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนต้องอยู่บนรากฐานความรู้ที่ว่า มนุษย์เรามีการเรียนรู้ได้อย่างไร คือ ต้องการรู้กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ

ดังนั้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอนก็คือ การวางแผนการเรียนการสอนให้ออกมาในรูปแบบของระบบ กล่าวคือ เป็นการกำหนดภาพรวมของการเรียนการสอนที่จะจัดดำเนินการให้เห็นถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งอาจจะเป็นระบบขนาดใหญ่ เช่น ระบบการจัดรายวิชา หรือเป็นการออกแบบระยะยาว หรือในระบบย่อย ๆ เช่น ในระดับการสอนแต่ละชั่วโมง

4.3 หลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน

อาคม จันทสุนทร (2527 : 6 - 7) กล่าวถึงหลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวของกาเย ไว้ดังนี้

1. ต้องเริ่มต้นด้วยการหาความต้องการจำเป็นของการเรียนการสอนนั้นเป็นกลุ่มผู้รับผิดชอบกำหนดเป้าหมายใหญ่ ๆ ของการเรียนการสอน พร้อมกับดูว่ามีทรัพยากรสิ่งสนับสนุนที่จะใช้ในการเรียนการสอนอะไรบ้าง มากน้อย เพียงใด มีข้อจำกัดอย่างไร

2. นำเป้าหมายใหญ่ ๆ ในการเรียนการสอนมากำหนดโครงสร้างของหลักสูตรโดยยึดเป้าหมายใหญ่ในข้อ 1 โดยมีเป้าหมายของแต่ละรายวิชา

3. จุดประสงค์แต่ละรายวิชานั้น จะสามารถระบุถึงสมรรถภาพภายในการเรียนรู้ แต่ละสมรรถภาพได้ นั่นคือ สามารถจะบอกผลของการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ ออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งจะสามารถระบุสมรรถภาพให้เห็นได้ชัดเจนขึ้น

4. ระบุถึงสมรรถภาพต่าง ๆ ให้ชัดเจนของมนุษย์ในสมรรถภาพต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามสภาพต่าง ๆ ทั้งสภาพภายนอกและสภาพภายในได้ถูกต้อง การใช้แต่หลักการเรียนรู้ทั่ว ๆ ไป จะใช้ได้แต่ในวงกว้างเท่านั้น การรู้ และใช้หลักการเรียนรู้ เฉพาะแต่ละสมรรถภาพจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. เมื่อรู้สภาพหรือเงื่อนไขของการเรียนรู้แต่ละสมรรถภาพจะช่วยให้มีการวางแผนการกำหนดลำดับขั้นตอนของการเรียนการสอนได้ดีขึ้น กล่าวคือ จะทำให้สามารถจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องได้ว่า ถ้าจะเรียนได้ต้องมีความสามารถ พื้นฐานที่ต้องการอะไรบ้างมาก่อน และสามารถที่จะทำเป็นภาพของแต่ละตอนหรือจัดลำดับสิ่งที่เรียนของเรื่องนั้น ๆ ให้เห็นอย่างชัดเจนได้

6. ขั้นตอนต่อมาของการวางแผน การเรียนการสอนก็คือ ต้องทำเป็นหน่วยย่อย ที่มีขอบเขตแคบลง แต่มีรายละเอียดมากขึ้นแล้วจัดทำรายละเอียดของจุดประสงค์ จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

7. เมื่อแต่ละรายวิชาทำเป็นหน่วยย่อย หรือทำเป็นบทเรียนแต่ละบทเรียน ซึ่งมีจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจนแล้ว เราก็ต้องจัดสภาพภายนอกคือ จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์นั้นๆ ทั้งนี้รวมทั้งการปฏิบัติของครู และการจัดสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ซึ่งจะต้องหาทางเลือกที่ดีที่จะให้ได้ผลตามจุดประสงค์นั้น

8. ขั้นตอนสำหรับที่จะทำให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ก็คือ การประเมินผลซึ่งจะต้องประเมินตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ การประเมินผลในแต่ละบทเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม ควรจะใช้การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หรือการทดสอบโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลัก

9. เพื่อให้เห็นภาพการวางแผนการเรียนการสอนได้ทั้งระบบ ก็จะต้องพิจารณาถึงการจัดระบบการเรียนการสอน ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะจัดระบบการเรียน การสอนเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนนี้ สำหรับการถ่ายทอดที่น่าจะพัฒนานักเรียนแต่ละคนได้ดีก็คือ การเรียนการสอนที่เน้นความสามารถของแต่ละคนโดยให้ผู้เรียนเรียนเป็นรายบุคคล และเพื่อให้ระบบการเรียนการสอนสมบูรณ์ ก็จะต้องพิจารณาถึงการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดงานเพื่อดูประสิทธิภาพการจัดรูปแบบการเรียนการสอนด้วย

4.4 การจัดเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์

ในการสอน จะต้องเป็นไปตามลำดับขั้น โดยยึดตามจุดประสงค์และคำนึงถึงสมรรถภาพของนักเรียน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกระบวนการของการเกิดการเรียนรู้ในสมองของคนเราซึ่ง มีลำดับขั้นดังนี้ (มัลลิกา พงษ์ปริตร. 2527 : 140 -141)

1. สร้างความสนใจ เป็นวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อให้ นักเรียนสนใจ มีความพร้อมที่จะเรียน ครูอาจใช้วิธีการพูดคุย ชักถามหรือใช้สื่อต่าง ๆ

2. แจ้งจุดประสงค์ คือ การแจ้งหัวข้อหรือเรื่องที่จะสอนให้เด็กทราบก่อนเริ่มบทเรียนเป็นการวางแผนให้แก่ผู้สอนและผู้เรียน เพื่อไปสู่เป้าหมายและกันการหลงทาง

3. ทบทวนความรู้เดิม เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กมี ความรู้เดิมเพียงพอแล้ว อาจทำได้โดยการชักถาม บอกเล่าหรือทดสอบก่อนสอน

4. เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้อุปกรณ์ช่วยตามความเหมาะสม เพื่อให้บทเรียนใหม่ น่าสนใจ และชวนติดตาม

5. ครูให้แนวทางการเรียนรู้เป็นพื้นฐานที่นักเรียนจะฝึกปฏิบัติต่อไป โดยวิธีการที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสมรรถภาพของมนุษย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ปลายทางของคาบนั้น

6. นักเรียนปฏิบัติ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและแสดงออกตามสภาพการณ์ที่เหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนมีความคิดริเริ่มสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

7. นักเรียนทราบผลการปฏิบัติ โดยครูอาจให้คำติชมหรือให้กลุ่มหรือตัวนักเรียนเองเป็นผู้ประเมิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

8. ประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าการสอนของตนในคาบนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ โดยอาจประเมินจากการทดสอบหรือหลังจากการสังเกต

9. เน้นให้เกิดความแม่นยำและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ โดยครูอาจให้การบ้านให้ทำรายงานหรือให้หาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ที่ได้เรียนในชั้นเรียน

จากลำดับขั้นของเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์ เมื่อนำมาจัดทำแผนการสอน สามารถจัดขั้นตอนได้ดังนี้ (สารภี รัตนบุรี. 2523 : 208 - 209)

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ

ขั้นที่ 2 บอกให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของบทเรียน

ขั้นที่ 3 ทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะสอนเรื่องใหม่ต่อไป

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เข้าช่วย

ขั้นที่ 5 การให้แนวทางในการเรียนรู้

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ

ขั้นที่ 7 การทราบผลการปฏิบัติ

ขั้นที่ 8 ขั้นประเมินผลการสอนตามจุดประสงค์

ขั้นที่ 9 ช่วยให้อ่านและถ่ายโอนการเรียนรู้

ในการทำแผนจะต้องคำนึงถึงวิธีการในการทำแผนดังนี้ (มัลลิกา พงษ์ปริตร. 2527 : 157)

1. วิเคราะห์จุดประสงค์

1.1 ดูว่าจุดประสงค์ปลายทางของการเรียนรู้ในคาบนั้น ๆ คืออะไร มุ่งเน้นสมรรถภาพใดเป็นสำคัญ และมีสมรรถภาพอันใดเป็นเครื่องสนับสนุน จากนั้นจึงแยกจุดประสงค์ปลายทางออกเป็นจุดประสงค์ย่อย

1.2 จัดเนื้อหาสาระ ของวิชาที่จะสอนให้เป็นลำดับขั้นตอนก่อน - หลังตามความเหมาะสมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้

2. วิเคราะห์การเรียนรู้

2.1 วิเคราะห์ดูว่าในคาบนี้ผู้เรียนจำเป็นต้องมีประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง

2.2 จะจัดสภาพการเรียนรู้ การสอนอย่างไร จึงจะสอดคล้องกับสมรรถภาพของการเกิดการเรียนรู้ของมนุษย์ในแต่ละสมรรถภาพ

จะจัดลำดับเหตุการณ์การเรียนการสอนอย่างไร จึงจะสอดคล้องกับการเกิดการเรียนรู้ในสมองคน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 5 ห้องเรียน ซึ่งนักเรียนในแต่ละห้องจัดแบบคละ เก่ง ปานกลาง อ่อน รวมเป็นนักเรียนทั้งหมด 180 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 5 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 36 คน รวมนักเรียน 72 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งดังนี้

1. กลุ่มทดลองให้ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน
2. กลุ่มควบคุมให้ได้รับการสอนตามคู่มือครู

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่

1. แผนการสอน

1.1 แผนการสอนกลุ่มทดลอง

เป็นแผนการสอนที่สอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (กรมวิชาการ. 2539 : 25 - 33 , 117 - 146) เพื่อดูจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

1.1.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการสอน เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่าย จำนวนศัพท์ สำนวนและโครงสร้างของประโยคที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้วิจัยจะคัดเลือกเรื่องมาจาก และเอกสารภาษาอังกฤษ แอบบอทท์และคณะ แบลนตัน จอห์น มอร์โรว์และจอห์นสัน (Abbott et.al. 1992 ; Blanton. 1989 : 44 - 74 ; Johns.1983 : 95 - 187 ; Morrow and Johnson. 1979 : 36 - 136).

1.1.3 ศึกษาและสร้างแผนการสอน ของการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้ (Johnson. 1982 : 163 - 175)

1) หลักการถ่ายโอนข้อมูล เป็นหลักการฝึกความเข้าใจในการอ่านข้อมูลที่ได้รับ และสามารถถ่ายโอนข้อมูลนั้นไว้ในรูปอื่น เช่น รายการ กราฟ ตาราง แผนภูมิ รูปภาพ เป็นต้น โดยไม่ให้ผู้เรียนกังวลเกี่ยวกับความถูกต้องในโครงสร้างทางภาษา

2) หลักการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสารในการหาข้อมูลมาเพิ่มเติม โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลมาคนละอย่าง นำข้อมูลนั้นมาแลกเปลี่ยนสื่อสารกันในรูปของการพูดหรือการเขียน

3) หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกความเข้าใจวิธีการสื่อสารและความถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล โดยให้ผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน สลับข้อมูลและบทบาทเป็นผู้ส่ง-ผู้รับข้อมูลที่นำมารวมกัน

4) หลักการความสัมพันธ์ของงาน เป็นการสัมพันธ์ข้อมูลที่ได้รับมาแล้วกับข้อมูลจริง โดยให้นักเรียนฝึกทำงานด้านการใช้ภาษาเป็นคู่หรือกลุ่ม ให้ศึกษาข้อมูลที่ได้รับและสื่อสารกันมาแล้ว เพื่อค้นหาความถูกต้องเกี่ยวกับข้อมูลนั้นร่วมกัน เป็นการตรวจสอบความสามารถในการรับรู้ข้อมูลว่า ถูกต้องตรงกับเนื้อความเป็นจริงและนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

5) หลักการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา เป็นหลักการที่ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบและแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา และความหมายในการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้นำหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การถ่ายโอนข้อมูล

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6 คน ครูแจกบทเรียนให้นักเรียนอ่าน เพื่อให้เขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านลงในรูปแบบของ รายการ ตาราง หรือแผนผัง ตามที่ครูกำหนดลงในใบงาน โดยมีครูเป็นผู้ถามนำและชี้แนะวิธีการเดา หรือทำนายข้อความ คำศัพท์ในบทเรียน

ขั้นที่ 2 การเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์

ครูแจกใบงานที่เกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ให้นักเรียน โดยใบงานจะมีรหัสแบ่งกลุ่ม A , B และมีข้อความที่เป็นคำถาม คำตอบ ของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษา คำถามในใบงานของกลุ่มตนเอง หลังจากนั้นให้นักเรียนจับคู่ A - B ถาม - ตอบแลกเปลี่ยนเนื้อความซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 3 การต่อข้อมูลให้สมบูรณ์

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสลับกันเป็น A - B ถาม - ตอบแลกเปลี่ยนเนื้อความกัน แล้วนำเนื้อความมารวมกัน เพื่อให้ได้ใจความที่ครบถ้วนสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ความสัมพันธ์ของงาน

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาอ่านเรื่องที่เขียนสรุปหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องสมบูรณ์

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนจากเรื่องที่เขียนสรุปในขั้นที่ 4 โดยช่วยกันตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของข้อมูล ครูจะสรุป และให้คำแนะนำการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

1.1.4 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผศ. ดร. บังอร พานทอง อาจารย์อัยยูลี จันทร์โสม และ Ms. Margaret Cook ตรวจสอบ แก้ไขในเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหา ความสอดคล้องของจุดประสงค์กับกิจกรรม การเรียนการสอน ตลอดจนความถูกต้องทางภาษา

1.1.5 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดลองสอน กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้สอนกลุ่มทดลอง

1.2 แผนการสอนกลุ่มควบคุม

เป็นแผนการสอนที่สอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.2.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (กรมวิชาการ. 2539 : 25 - 33 , 117 - 146) เพื่อดูจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

1.2.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการสอน ซึ่งในแผนการสอนกลุ่มควบคุมนี้ ใช้เนื้อหาเดียวกับแผนการสอนกลุ่มทดลอง

1.2.3 ศึกษาและสร้างแผนการสอนตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศ กรมสามัญศึกษา โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) สร้างความสนใจ เป็นวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อให้นักเรียนสนใจ มีความพร้อมที่จะเรียน ครูใช้วิธีการพูดคุย ชักถามหรือใช้สื่อต่าง ๆ
- 2) แจ้งจุดประสงค์ คือ เพื่อให้นักเรียนทราบว่าเมื่อเรียนจบในแต่ละชั้นตามเนื้อหาแล้วนักเรียนจะสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง
- 3) ทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการเรียน โดยการถามคำถาม หรือใช้วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ทบทวนเนื้อเรื่อง คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

4) เสนอบทเรียนใหม่โดยครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง และนักเรียนอ่านตาม จากนั้นครูอธิบายความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ โดยใช้อุปกรณ์ เช่น รูปภาพ หรือ บัตรคำ

5) ครูให้แนวทางการเรียนรู้ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง โดยมีครูช่วยเหลือและแก้ไข จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งครูกำหนดขึ้น

6) นักเรียนปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัด

7) แจ้งผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจสอบและแก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียน ทำถูกและอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ

8) ประเมินผล เพื่อประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ โดยครูสังเกตจากการทำกิจกรรม และการทำแบบฝึกหัด

9) ส่งเสริมความแม่นยำและถ่ายโอนความรู้ เพื่อเป็นการสรุปย้ำและทบทวน บทเรียนที่ผ่านมาโดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

1.2.4 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผศ.ดร. บังอร พานทอง อาจารย์อัญชลี จันทรเสม Ms. Margaret Cook ตรวจสอบโดยพิจารณาในเรื่องความชัดเจน ความเหมาะสมของเนื้อหาและความสอดคล้องของจุดประสงค์ กับกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2.5 นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปแก้ไขและปรับปรุง แล้วนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาแก้ไขและปรับปรุงเพิ่มเติม ก่อนนำไปใช้สอนกลุ่มควบคุม

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือและเอกสารประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ (วัณญา วิศาลาภรณ์. 2533 ; อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539)

2) วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อนำไปใช้ในการสร้างข้อสอบ

3) ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ ให้มีความยากง่ายในระดับเดียวกันกับเนื้อหาที่ใช้สร้างแผนการสอน จากนั้นผู้วิจัยสร้างข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ตามจุดประสงค์ที่ใช้ในการสอน

4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผศ.ดร.บังอร พานทอง อาจารย์อัญชลี จันทรเสม Ms. Margaret Cook เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังต่อไปนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . 2538 : 177)

- 1 ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับการเรียนรู้หรือไม่
 -1 ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ ไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

5) นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำผลการทดสอบไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เดห์ ฟาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . 2540 : 131) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.22 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22 – 0.67 ไว้จำนวน 40 ข้อ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยนำข้อสอบที่ได้ ไปทดสอบซ้ำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . 2540 : 124) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพดังต่อไปนี้

1) ศึกษาหลักการสร้าง และการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ล้วน สายยศ และ อังสนา สายยศ. 2538 : 171 - 181 ; อัจฉรา วงศ์โสธร. 2539 : 1 - 8)

2) สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับของลิเคิร์ท (Likert) ข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อคำถามที่ถามความรู้สึกชอบหรือพอใจ ความกระตือรือร้น ความพยายามในการเรียน ตลอดจนการเห็นประโยชน์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อคำถามในเชิงบวกและเชิงลบ จำนวน 40 ข้อ และมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ข้อคำถามในเชิงบวก

มากที่สุด	ให้	4	คะแนน
มาก	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อคำถามในเชิงลบ

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
น้อย	ให้	3	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	4	คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบทดสอบฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือปฏิบัติการของนักเรียนเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความที่กำหนดให้และทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างของแต่ละข้อความ ตามปริมาณความเป็นจริง

ข้อ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
	ข้อความ				
(0)	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนก่อนอาจารย์ภาษาอังกฤษจะเข้าสอน	/.....			
(00)	ข้าพเจ้าชอบพูดทักทายเพื่อนในห้องเป็นภาษาอังกฤษ			/.....	

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผศ.ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ รศ.กมลรัตน์ กรีทอง และอาจารย์ทัศนากองภักดี ตรวจสอบเพื่อพิจารณาเรื่องการใช้ภาษาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

4) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

5) นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อโดยการแจกแจงแบบ t (t - Distribution) โดยแบ่งคะแนนสูงและต่ำ 25% (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 131) แล้วทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจระหว่าง 3.75 – 7.45 ไว้จำนวน 20 ข้อ

6) นำแบบสอบถามที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบัค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 125) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.81

แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design (ชูศรี . วงศ์รัตน์. 2537 : 359) ดังแสดงไว้ในแผนการวิจัย ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
(R) _E	T _{1E}	X	T _{2E}
(R) _C	T _{1C}	-	T _{2C}

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
T ₁	แทน	การสอบก่อนทำการทดลอง
T ₂	แทน	การสอบหลังการทดลอง
X	แทน	การสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
-	แทน	การสอนตามคู่มือครู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียน

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

3. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองใช้แผนการสอนโดยในการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการสอน กลุ่ม 20 คาบ คาบละ 50 นาที

4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน

ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบและคะแนนแบบสอบถาม แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t - test for Independent Samples

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t - test Independent Samples

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test for Dependent Samples

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test for Dependent Samples

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537: 40)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\bar{X}$$

$$\sum X$$

$$N$$

แทน คะแนนเฉลี่ย
แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนน (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 74)

$$\text{สูตร} \quad S^2 = \frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}$$

S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$n - 1$	แทน	ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)

$$\text{สูตร} \quad IC = \frac{\sum R}{N}$$

IC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27 % แล้วใช้ตาราง จุง เต ฟาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 131)

3. หาค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 123)

$$\text{สูตร } r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่น
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ
n	แทน	จำนวนข้อ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำถูกในแต่ละข้อ
q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในแต่ละข้อ = $1 - p$

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามแบบของครอนบัก (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 125)

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อ
S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนในแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1. ใช้ t - test for Independent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 162)

1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู

1.2 เปรียบเทียบความสนใจในการอ่านในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตาม คู่มือครู

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t
$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มควบคุม
S_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
S_2^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มควบคุม

2. ใช้ t - test for Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 165)

2.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

2.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารกับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t
D	แทน	ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่
n	แทน	จำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
ΣD	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนแต่ละคู่
ΣD^2	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแบบ t - distribution
**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t - test for Independent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	36	27.03	18.51	4.48 **
กลุ่มควบคุม	36	21.86	25.89	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้ t - test for Independent Samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	36	59.64	33.84	4.25 **
กลุ่มควบคุม	36	51.14	99.95	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test for Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	36	189	1419	9.02 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มควบคุม	36	102	454	7.82 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนว ทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test for Dependent Samples ปรากฏผลดังนี้

4.1 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	36	323	3739	10.98 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผล ดังนี้

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มควบคุม	36	153	1069	7.37 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยดังนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร ของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับนักเรียน ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับนักเรียน ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 5 ห้อง รวมทั้งสิ้น 180 คนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ใช้วิธีการจับสลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ห้องเรียน จากประชากรทั้งหมด 5 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนห้องละ 36 คน รวมทั้งสิ้น 72 คน แล้วทำการสุ่มอีกครั้งโดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งดังนี้ กลุ่มทดลองให้ได้รับการสอนโดยการเรียนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน และกลุ่มควบคุมให้ได้รับการสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว มีดังนี้

1. แผนการสอน มี 2 แผน ได้แก่

1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ที่สอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน จำนวน 9 แผน รวม 20 คาบ

1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ที่สอนตามคู่มือครู จำนวน 9 แผน รวม 20 คาบ

2..แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.22 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22 - 0.67 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.71

3..แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.75 - 7.45 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้ t - test for Independent Samples ในการเปรียบเทียบดังนี้

1.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู

1.2 เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู

2. ใช้ t - test for Dependent Samples ในการเปรียบเทียบ ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

2.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสาร ของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับ นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐานของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการสื่อความหมายมากกว่าความเชี่ยวชาญในรูปแบบของภาษา เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ และตัวสะกด ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียน

การสอนเป็นกลุ่มซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน มีการกระตุ้นให้เกิดความรับผิดชอบ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยแต่ละคนพยายามนำความรู้และประสบการณ์เดิม (Schema) ที่มีอยู่มาใช้ในการอ่านให้เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีประสบการณ์เดิมที่ว่า ผู้ที่มีความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วขึ้น (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 24 ; อ้างอิงจาก Chapman. 1987) ผู้เรียนจะช่วยกันในการค้นหาความหมายของคำศัพท์ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน แลกเปลี่ยนกันถาม - ตอบ เพื่อช่วยกันสรุปเรื่องและ เพื่อตรวจคำตอบที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีการอภิปรายผลของการทำกิจกรรมและแก้ไขข้อผิดพลาด จึงทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการใช้ภาษาตามความต้องการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของลิทเทิลวูด (Littlewood. 1981 : 22) ที่ว่าการที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนในการสื่อสารโต้ตอบใน สถานการณ์จริง ๆ นั้น จะทำให้ผู้เรียนได้รับทักษะ และความรู้ในระหว่างการสื่อสารกันโดยไม่รู้ตัว และผู้เรียนจะได้รับทราบข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ทันทีทันใดจากการถาม - ตอบ หรือสนทนาในการทำแบบฝึกหัด จึงทำให้ผู้เรียนนำมาปรับปรุงแก้ไข หรือพยายามหาทางใช้ภาษาเพื่อที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ความสำเร็จของกิจกรรมจึงขึ้นอยู่กับ การประเมิน ประสิทธิภาพ ความพยายาม ความช่วยเหลือกันของผู้เรียนในกลุ่มเอง ซึ่งครูจะไม่เข้าไปควบคุม ทักท้วงหรือแนะนำในขณะนั้น แต่จะเข้าไปมีบทบาทเมื่อผู้เรียนมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มอร์ริว (Morrow. 1986 : 66) ที่ว่า สิ่งที่มีผลต่อการสื่อสารไม่ใช่สิ่งผิดเสมอไป การที่ผู้เรียนใช้ภาษาผิดที่ไม่ร้ายแรง ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ครูไม่ควรตำหนิในทันที เพราะจะทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจได้

1.2 กระบวนการเรียนการสอนที่จัดเป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจนและต่อเนื่องกันเป็น อย่างดี ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนากระบวนการคิดของตนเองในการตีความและแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการทำความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งเริ่มตั้งแต่การสอนขั้นการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) ที่มีการส่งเสริมให้นักเรียนอ่านบทเรียนอย่างคร่าว ๆ (Skimming) ซึ่งนักเรียนไม่จำเป็นต้องอ่านบทเรียนทุกคำ อ่านเพียงคำหรือประโยคสำคัญที่บอกให้รู้ใจความสำคัญ ที่เป็นคำตอบหรือข้อมูลที่ตนเองต้องการเท่านั้น ซึ่งผู้เรียนจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านล่วงหน้าแล้วว่าต้องการหา ข้อมูลใดบ้าง ซึ่งการอ่านแบบคร่าว ๆ นี้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านและเกิดความคิดรวบยอดได้เร็วขึ้น เพราะเป็นการฝึกกระบวนการคิดที่ก่อให้เกิดอภิปรัชญา (Metacognition) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในการอ่าน รู้จักค้นหาวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ แชนปแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536 : 24 ; อ้างอิงจาก Chapman. 1987) ที่ว่าความสามารถในการเข้าใจ กระบวนการคิด การตีความและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองนั้น จะเป็นประโยชน์ที่ส่งผลให้ ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านเป็นอย่างดี

1.3 มีการอภิปราย ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เพราะ นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนสามารถจดจำรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ ชัดเจนและแม่นยำยิ่งขึ้น ซึ่งในตอนต้นของการทดลองนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่กล้าแสดงความคิดเห็น เนื่องจากไม่มั่นใจที่จะใช้ภาษาอังกฤษและรู้สึกอายในการแสดงออก แต่หลังจากผู้วิจัยชี้แจงให้เห็นว่า การอภิปรายนี้เป็นไปเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการแก้ไขข้อผิดพลาดบางอย่างเท่านั้น มีการ

ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ โดยครูจะคอยช่วยเหลือและแก้ไข หากนักเรียนตอบผิดและอธิบายเพิ่มเติม หากไม่เข้าใจ ต่อมาพบว่านักเรียนกล้าพูดและกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนาน

2. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผล ดังนี้

2.1 เนื่องจากการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน เป็นการสอนที่เน้นความหมายโดยรวมของภาษาก่อนที่จะให้ผู้เรียนเข้าใจองค์ประกอบย่อยของภาษา ผู้เรียนแต่ละคนมีอิสระในการคิดสร้างสรรค์ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเต็มที่ หากเกิดข้อผิดพลาดแต่สามารถสื่อความหมายได้ ครูจะไม่รีบแก้ไขในขณะนั้น จึงทำให้ผู้เรียนกล้า มีความมั่นใจ จึงทำให้เกิดความภูมิใจ ลดความกังวลในการใช้ภาษาและมีความสุขสนุกสนาน จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เพราะจะมีครูเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนไม่ได้แสดงออกเต็มที่ เพราะต้องระมัดระวังเรื่องความถูกต้องของไวยากรณ์

2.2 ในการจัดการเรียนการสอนจะเน้นกิจกรรมกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้ผู้เรียนได้แสดงออกและมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ จึงทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่ตึงเครียด ไม่น่าเบื่อ และผู้เรียนมั่นใจว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้เรียนในกลุ่มของตนและประสบผลสำเร็จลงได้อย่างดี จึงทำให้ผู้เรียนสบายใจ ไม่เกิดความวิตกกังวลในการเรียน ซึ่งเมื่อผู้เรียนประสบผลสำเร็จจะเป็นการเพิ่มความกระตือรือร้นและก่อให้เกิดสนใจในการเรียนมาก กว่ากลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีโอกาสได้รับประสบการณ์ดังกล่าวน้อยกว่า

3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 โดย

3.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายด้วยเหตุผล ดังนี้

3.1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน เป็นการสอนที่ให้ ความสำคัญทางความหมายและความคล่องแคล่วในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบทางภาษา จุดมุ่งหมายในการอ่านก็เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ก่อน ส่วนองค์ประกอบของภาษานั้นสามารถเรียนรู้ได้ง่ายกว่า ในภายหลังเมื่อผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านแล้ว ในการเรียน ตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องโดยรวมและเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการอ่านว่าตนเองต้องการค้นหาอะไรจากบทเรียน

3.1.2 การจัดการเรียนการสอนของกลุ่มที่สอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน ได้เน้นการจัดกิจกรรมกลุ่มที่เน้นให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน จึงทำให้ทุกคนพยายามนำศักยภาพซึ่งเป็นความรู้และประสบการณ์เดิมที่แต่ละคนมีอยู่ในตนเองออกมา จึงทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมั่นใจว่าจะได้รับความช่วยเหลือ ส่วนนักเรียนเก่งก็จะได้รับความภาคภูมิใจและยอมรับตนเอง จึงส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการอ่านเพิ่มขึ้น

3.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผล ดังนี้

3.2.1 เนื้อหาของบทเรียนน่าสนใจ ไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ เช่น เรื่องเกี่ยวกับ จดหมายสมัครงาน ขั้นตอนการประกอบอาหาร บทสัมภาษณ์ และทิศทาง เป็นต้น

3.2.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อน ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือกันในการระดมพลังสมองในการทำงาน รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกิจกรรมที่ทำ

4. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 โดย

4.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้มีสาเหตุมาจาก

4.1.1 การประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ เห็นคุณค่าและประโยชน์ในการเรียน และเนื้อหาของบทเรียนน่าสนใจ นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ประกอบกับความอยากรู้ อยากเห็น อยากลองสิ่งใหม่ ๆ ของผู้เรียนจึงทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

4.1.2 ขั้นตอนในการเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง วิธีการแปลกใหม่จากเดิม สภาพและบรรยากาศในการเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ไม่เครียด ไม่มีความวิตกกังวล มีการปฏิสัมพันธ์กัน ได้เปลี่ยนอิริยาบถในการเรียน จึงทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น

4.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้มีสาเหตุมาจาก

4.2.1 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมกลุ่ม ทำให้นักเรียนคลายความตึงเครียดในการเรียนลง มีความสัมพันธ์กับเพื่อน นอกจากนี้ยังได้ปฏิบัติการสอนในสถานที่อยู่ในบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ นำเรียนและเหมาะสมกับการเรียนเป็นกลุ่มอย่างมากจึงทำให้นักเรียนกลุ่มควบคุมมีความสนใจในการเรียนสูงขึ้น

4.2.2 สื่อการเรียนการสอนน่าสนใจ เช่น สื่อของจริง รูปภาพ บัตรคำ และการทำแบบฝึกหัด ตลอดจนมีการแข่งขันกัน มีการให้แรงเสริมโดยการชมเชยและให้รางวัล ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดนี้ช่วยส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการสอนจากการวิจัย

1.1 การเลือกบทเรียน ควรเลือกบทเรียนที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียน เนื้อหามีความสัมพันธ์กับชีวิตจริง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โครงสร้างของเนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย สนุกเพลิดเพลินในการเรียนและก่อให้เกิดความสนใจในการเรียนเรื่องต่อไป

1.2 ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ควรมีการสลับเปลี่ยนสมาชิกระหว่างกลุ่มอยู่เสมอในแต่ละบทเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสติดต่อสื่อสารและทำงานร่วมกันได้ทุกคน

1.3 ในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน ควรกระทำด้วยความระมัดระวัง ไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอาย หรือไม่มั่นใจในการแสดงออก โดยมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง หรือระหว่างเพื่อนด้วยกัน แต่ผู้สอนต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิดจนมั่นใจว่าผู้เรียนมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้นแล้ว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยในการเรียนการสอนกับการสอนภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ควรทำการวิจัยกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น เจตคติในการเรียน แรงจูงใจในการเรียน ความรับผิดชอบ และความคงทนในการเรียน เป็นต้น

2.3 ควรทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนในระดับอื่น ๆ อีก เช่น ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา โดยมีการคัดเลือกบทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับนั้น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศรีเดชา.
- กรมวิชาการ. (2539). การนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : อรุณ.
- กรมวิชาการ. (2540ก). ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2538. กรุงเทพฯ : อรุณ.
- กรมวิชาการ. (2540ข). สารสำคัญของผลการวิจัยเรื่องสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : อรุณ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : อรุณ.
- กาญจนา วิชญาปกรณ์. (2533). คู่มือการสอนการอ่าน. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- คมเดือน โพธิ์สุวรรณ. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางที่เรียนโดยวิธีอ่านเพื่อการสื่อสารกับวิธีอ่านแบบเดิม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2537). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทรงพร อิศโรวุธกุล. (2529, ภาคเรียนที่ 2). "แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนอ่าน," ภาษาปริทัศน์. 7(2) : 36 - 50.
- ทวี ท่อแก้ว และ อบรม สันภิบาล. (2517). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ทันทิวา สุวัตถ. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสันกับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บรรเจิด พงษ์รัตน์. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พงษ์พานิช. (2532). มิติใหม่ในการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- เบญจมาลย์ ขุนภักดี. (2531). *ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนทักษะพูดวิชาหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน .* ปรินซ์นิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาร ทิพย์ธารา. (2521). *คู่มือประกอบการศึกษาวิชาจิตวิทยาการศึกษา.* กรุงเทพฯ ฯ .
- พนาน้อย รอดชู. (2540). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาด้วยอรรถลักษณะแบบวิธีการกับการสอนตามคู่มือครู.* ปรินซ์นิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.* พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มัลลิกา พงษ์ปริตร. (2527). *การสอนเพื่อตอบสนองสมรรถภาพมนุษย์ (ฉบับปรับปรุง).* กรุงเทพฯ ฯ : กรมศาสนา.
- เยาวรัตน์ การพานิช และ กรวิภา พูลผล. (2540, กันยายน - ธันวาคม). "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนขนาดใหญ่," *JLTE วารสารการเรียนรู้การสอน.* 6(1) : 26 - 33.
- เรวดี หิรัญ. (2539). "สอนอย่างไรเด็กจึงจะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจ," ใน *แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สุมิตรา อังวัฒนกุล. 149 - 162.
- ล้วน สายยศ และอังสนา สายยศ. (2538). " เทคนิคการวัดความสนใจ ," 30 ปีการวัดผล มศว. : ความเกี่ยวพันทางจิต. กรุงเทพฯ ฯ : วัฒนาพานิช.
- วนิช บรรจง และคนอื่น ๆ . (2515). *จิตวิทยาการศึกษา.* กรุงเทพฯ ฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- วิญญา วิศาลาภรณ์. (2533). *การสร้างแบบทดสอบเพื่อการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน .* กรุงเทพฯ ฯ : ทิพย์วิสุทธ์.
- วาสนา โกวิทยา. (2525). *เอกสารประกอบการสอนวิชาวัดผลการประเมินผลภาษาอังกฤษ เรื่อง การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลพันธ์ ไตรภูมิ. (2535). *การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนเพื่อการสื่อสารตามแนวของ คีธ จอห์นสัน และคู่มือครู.* ปรินซ์นิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2530). *จิตวิทยาการศึกษฉบับปรับปรุง.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : อักษรบัณฑิต.

- สนใจ ไชยบุญเรือง, เยาวรัตน์ การพานิช และ รัชชัย ไชยบุญเรือง. (2539). ปัญหาในการสอนและความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมถวิล ธนโสภณ. (2528). เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎีวิธีสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมุทร เช้นเชาวนิช. (2540). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สารภี รัตนบุรี. (2523). เอกสารประกอบการฝึกอบรมศึกษานิเทศก์รุ่น 20,21. กรุงเทพฯ : กรมศาสนา.
- สุชา จันท์เอม และ สุราง จันท์เอม. (2515). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.
- สุชาติ หล่อนกลาง. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - พูด และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การดูกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร. (2541, พฤศจิกายน 2540 - เมษายน 2541). "การผสมผสานการเรียนรู้ด้วยตนเองในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ," มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์. 15(2) : 61 - 70.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2539). "การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ," ใน แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สุมิตรา อังวัฒนกุล. 33 - 46.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2524). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : ประมวลศิลป์.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.
- (2536). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2540). *โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือ โครงการรู้หนังสือ (2531 - 2538)*. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. (2527, มกราคม - มีนาคม). "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ," *วารสารวิจัยทางการศึกษา*. 14(87) : บทนำ.

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2535). *การจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพฯ.

อร่าม บุญมาไชย. (2532). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้และไม่ใช้กิจกรรม เพื่อการสื่อสารประกอบบทเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (ปีการศึกษา 2537). "วิธีนัยปริชาศาสตร์และการทดสอบทางภาษาแบบปฏิบัตินิยม," *ภาษาปริทัศน์*. 15(ฉบับพิเศษ) : 40.

----- (2539). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญชนา ราชศรี. (2538). *การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

อาคม จันทสุนทร. (2527). *การสอนเพื่อตอบสนองสมรรถภาพมนุษย์*. กรุงเทพฯ : กรมศาสนา.

Abott, et.al. (1992). *Teaching of English as an International language : A Practical Guide*. Quarry Bay Hong Kong : Tomas Nelson.

Blanton, Linda Lonon. (1989). *Composition Practice Book 2*. 2nd. Edit. New Orleans : University of New Orleans.

Dulay. H., Burt, M. and Krashen, S. (1982). *Language Two*. New York : Oxford University Press.

Fan, Chung Teh. (1952). *Item Anaysis Table*. New Jersey : Princeton.

- Finocchiaro, Mary and Brumfit, C.J. (1983). *The Functional-Notional Approach : From Theory to Practice*. New York : Oxford University Press.
- Flood and Diane Lapp. (1990, April). "Reading Comprehension Instruction for at-risk Students : Research - based practices that can make an difference," *Journal of Reading*. 33(7) : 490.
- Gagne, Robert M. (1967). *The Condition of Learning*. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Good, Carter Victor. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw - Hill.
- Gray, William Scott. (1984). *On Their Own in Reading*. Chicago : Foreman and Company.
- Harris, Larry A. and Smith, Carl B. (1980). *Reading Instruction Through Diagnostic Teaching*. U.S.A.: Reinhardt and Winston, Inc.
- Hymes, D. (1974). *Foundation in Sociolinguistics*. Philadelphia : Publisher.
- Johnson, Keith . (1982). " Principles of communicative methodology " in *Communicative Syllabus Design and Methodology*. Oxford : Pergamon Press.
- Johnson, Keith and Morrow, Keith . (1981). *Communication in the Classroom : Applications and Methods for Communicative Approach*. London : Longman.
- Jones, Peter Watcyn. (1983). *First Impact. Great Britain : Penguin Book*.
- Littlewood, William . (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Morris, A . and Dove, Stewart N. (1984). *Learning To Learn From Text : Effective Reading in the Content Area*. North Ryde : Addison - Wesley.
- Morrow, Keith & Johnson, Keith. (1979). *Communicate 1*. New York : Cambridge University.
- Powell, Marvin . (1963). *The Psychology of Adolescence*. New York : The Bobbs Merrill.
- Samuels, Jay S. (1983, May - June). "A Cognitive Approach to Factors Influencing Reading Comprehension ," *Journal of Educational Research*. 76(5) : 261 - 265.
- Widdowson, H G. (1978). *Teaching Language as Communication* . London : Oxford University Press.
- . (1979). *Explorations in Applied Linguistics*. London : Oxford University Press.
- . (1983). *Learning Purpose and Language Use*. London : Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ตารางที่ 9 แสดงค่าอำนาจจำแนก ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
6. ตัวอย่างแผนการสอน

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

English Test

Mathayom Suksa 3

Time : 50 minutes

Items : 40

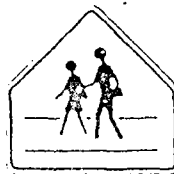
Score : 40

Look at these signs and answer the questions No. 1 - 3

1

2

3

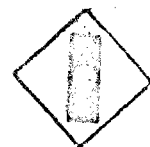
4

5

6

1. The sign No.5 means

A. No left turn

B. No right turn

C. No " U " turn

D. No trucks allowed

2. Service and guide sign is the sign No.

A. 1

B. 2

C. 3

D. 4

3. The sign No. is the sign warns of a hill where driver must take special care.

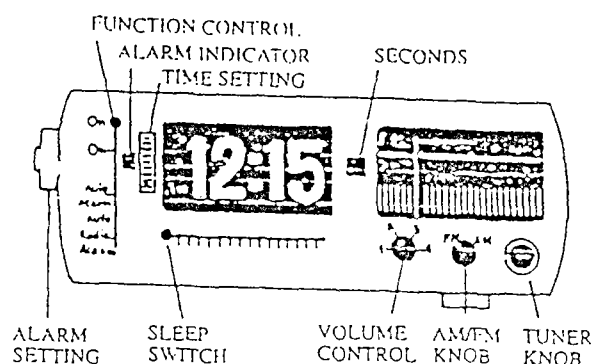
A. 3

B. 4

C. 5

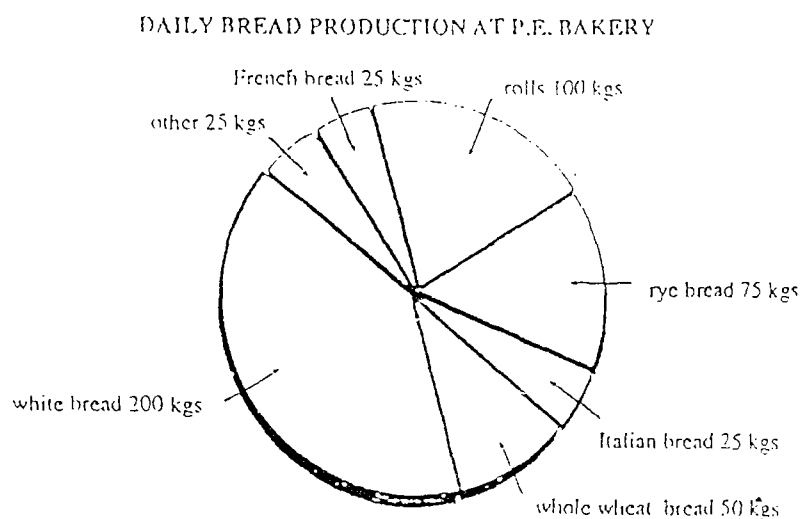
D. 6

Study the diagram of a clock radio and choose the best answer No. 4-6

4. To change from AM to FM, you would turn the
 - A. tuner knob
 - B. AM / FM knob
 - C. volume control
 - D. sleep switch
5. To change the clock to allow for daylight saving time, you would turn the
 - A. seconds indicator
 - B. alarm indicator
 - C. function control
 - D. time setting
6. The alarm indicator shows what time the unit will
 - A. switch off automatically
 - B. switch on automatically
 - C. stop working automatically
 - D. ring up automatically

Study the following circle graph and answer the question No. 7 – 9

7. How much bread is baked at P.E. Bakery each day ?
 - A. 400 kgs
 - B. 500 kgs
 - C. 550 kgs
 - D. 600 kgs

Read the following advertisement and answer the question No. 18– 19

Soft Sand Resort

A charming small European style hotel,
On a quiet, beautiful beach.
Every room has a full sea view
And a beach front.

ACCOMMODATION TARIFF

- * Air – conditioned sea view room with shower
- * American breakfast
- * Bht 1,500 - per night / 2 persons
- * Weekend Bht 1,800 – per night / 2 persons

Soft Sand Resort Bangkok

Reservation Fax : (02) 476 – 5152

Soft Sand Resort Hua Hin

Reservation Fax : (032) 520 – 719

Tel : (032) 520 – 774 to 6

18. How much does a couple pay for a room for their Saturday night ?

A. 1,800 baht	B. 1,500 baht
C. 3,000 baht	D. 3,600 baht

19. If you want to reserve a room, where can you contact ?

A. at Hua Hin Market	B. telephone to (032) 520-774 number
C. TAT	D. the Thai Hotel Association

Read the following passages and answer the question No. 20 - 22

Mahidol Scholarship for Science Study

MAHIDOL University ' Faculty of Science is offering 50 scholarships for students.

The scholarship project, entitled Srirang Thong, will train more Thai scientists for developing the country in future.

Successful students will receive scholarships worth 48,000 baht per year for a four – year bachelor ' s degree course. After graduating, they will become teachers at the faculty, They will be able to obtain more scholarships for master's and doctorate degrees both in Thailand and abroad.

Candidates must be M6 students who are interested in science and have an average grade from M4 – M6 at least 3.00.

Other applicants may be students who made the university's faculty of science their first choice in this year's entrance examination, and who are among the top 20 students.

For more information, please contact the Educational Service Division,
Faculty of Science, Mahidol University Rama sixth Rd, Rajchathevi, BKK, Tel.
2461358 – 74 ext 1112, 1113.

20. How many scholarships are offered ?
- A. 30 B. 50
C. 40 D. 60
21. How much money will successful students receive for a bachelor's degree course ?
- A. 12,000 baht B. 96,000 baht
C. 48,000 baht D. 192,000 baht
22. What can scholarship students do after graduating ?
- A. become teachers at the faculty B. work as scientists
C. go to study abroad D. further their study

Read the following passages and answer the question No. 23 - 24

Prince William at Eton - A Revolution in Royal Education

AGENCE FRANCE – PRESSE, LONDON – PRINCE WILLIAM the twelve – year – old son of Prince Charles and Princess Diana recently took the entrance examination to go to Eton – a very famous English school.

This is the first time that an English Prince has studied at the school, although 19 British prime Ministers used to study there.

Historically the children of the royal family studied with tutors at home in Buckingham Palace . But Prince Charles and his brothers were sent to Gordonstoun, a boarding school in Scotland.

Prince Charles said he was very unhappy there. However, his favourite teacher at Gordonstoun, Eric Anderson, is now the headmaster of Eton. Both Princess Diana's father and brother went to Eton.

Eton school is just outside London. It is 555 years old and was founded by King Henry VI. There are 1,267 boys there today. Most of them come from rich, powerful families.

When Prince William is at the school, bodyguards will go with him everywhere and he will wear an electronic device so that his guards can find him at all times.

23. Where is Eton School ?

A. in London	B. In Scotland
C. outside London	D. near Gordonstoun

24. How old is Eton School ?

A. 555 years old	B. 200 years old
C. 500 years old	D. 100 years old

Read the following passages and answer the question No. 25 - 28

Read the following passages and answer the question No. 29 - 30

Mother's Day is an important day. It's a day when children can show their mothers how much they love them. Many children give flowers to their mothers. This makes them very happy.

Most of the people who live near Mrs. Taylor's flower store are poor. The children don't have any money to buy flowers. Mrs. Taylor helps them. The children work one hour for Mrs. Taylor. They clean the windows, sweep the sidewalk, and mop the floor in the store. Then Mrs. Taylor gives each of them flowers to take home for their mothers. The mothers who live near Mrs. Taylor's store all have a wonderful Mother's Day.

29. The topic of this passage is

- A. Flowers for Mother's Day B. A Mean Woman
- C. Mrs. Taylor's Birthday D. Lazy Children

30. When the children work for Mrs. Taylor, they

- A. drive a truck B. grow flowers
- C. sweep the sidewalk D. paint the store

Read the following passages and answer the question No. 31 - 32

The Empire State Building is in New York City. It is a very tall building with many lights. Pat Watkins saw the Empire State Building when she visited New York. She fell in love with it. She even wrote a letter to the building saying how much she loved it and asking for a picture.

Two weeks later, Pat got a letter from the manager of the Empire State Building. He sent her a picture, a T-shirt, posters, and two books about the building. You can be sure that the next time Pat went to New York she visited her favorite skyscraper.

31. The topic of this passage is
- A. Long Bus Ride B. A Trip Across America
C. How to Draw a Picture D. A Girl Who Loves Building
32. You can tell that Pat does not
- A. have a sister B. go to school
C. have a brother D. live in New York City

Read the following passages and answer the question No. 33 - 34

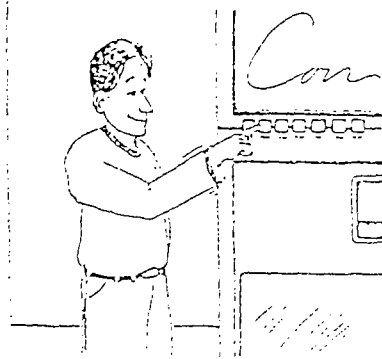
Birds are animals that have feathers and wings. We see them flying overhead and resting in trees. However, not all birds can fly. the largest bird in the world, the ostrich, is one of these nonflying birds. It has strong legs that help it run very fast to escape from its enemies. Its legs are so powerful that it can kill a person with one kick. Zoo keepers are careful when feeding ostriches.

The eating habits of ostriches are strange. They will swallow almost anything. Keys, nails, wood, and even money have been found it their stomachs!

Ostriches are often raised on farms for their beautiful feathers called plumes. The plumes are used for decorating hats and dresses

33. The best title is
- A. Powerful Legs B. Beautiful Feathers
C. The World's Largest Bird D. What Ostriches Eat
34. When feeding ostriches, zoo keepers are afraid of being
- A. kicked B. eaten
C. licked D. fired

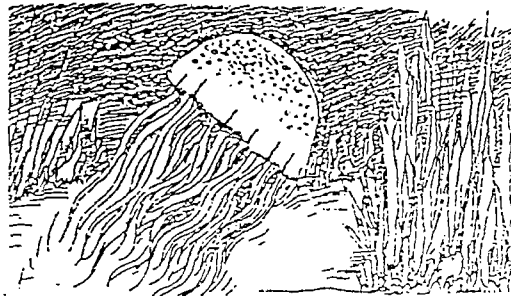
Read the following passages and answer the question No. 35 - 37

A vending machine is a device that gives a product or service when a coin is put in a slot. There are many kinds of vending machines. Some of them sell merchandise such as candies, gum, peanuts and cigarettes. Big companies often have machines that sell various kinds of food. For example, they sell soup, sandwiches, hot coffee, cold drinks, and icecream. Many large airports have machines that sell travel insurance policies. Machines that provide service include washing machines, drying machines, and copying machines. Copying machines, which make copies of printed or typewritten material, are very popular now. Coin machines are becoming more efficient all the time. Many of them even make change.

35. A vending machine ----- .
A. is coin - operated	B. is operated by man
C. washes dirty clothes	D. copies printed material
36. Food - vending machines can be found in ----- .
A. restaurants	B. post offices
C. big companies	D. churches
37. Which of the followings we cannot get from a vending machine ?
A. Ice - cream	B. Cold drinks
C. Travel insurance	D. Airline tickets policies

Read the following passages and answer the question No. 38 - 40

The jellyfish is one of the stranger forms of life to be found in the sea. First of all, it's not even a fish! It's an animal without a skeleton. Jellyfish are members of a large division of very simple animals called 'Coelenterate.'

Nine-tenths of the body of a jellyfish is composed of a jelly-like substance, and most of it is simply a stomach cavity. The jellyfish has no brain and no blood vessels.

Some jellyfish are very tiny, but there are others which may have a diameter of two feet! Jellyfish have a variety of shapes and colours, and there are some which seem to glow when they are disturbed.

It's the tentacles of these jellyfish which often sting people quite painfully. The reason the jellyfish stings is that this is its method of obtaining food.

38. The jellyfish often ----- people painfully.

A. kills	B. bits
C. stings	D. poisons

39. The jellyfish catches food by using its ----- .

A. mouth	B. stomach
C. tentacles	D. poison

40. The jellyfish stings because ----- .

A. it has tentacles	B. it has been disturbed
C. of its sensitive brain	D. it needs food

ตาราง 8 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ

ข้อ	P_H	P_L	P	r
1	.89	.22	.57	.67
2	.33	.11	.33	.54
3	.55	.19	.36	.39
4	.77	.48	.63	.31
5	.59	.15	.36	.47
6	.37	.49	.28	.22
7	.74	.26	.50	.48
8	.55	.22	.38	.35
9	.70	.22	.46	.48
10	.59	.22	.40	.39
11	.70	.33	.52	.37
12	.96	.44	.74	.64
13	.51	.22	.36	.31
14	.48	.22	.35	.29
15	.37	.11	.23	.35
16	.48	.04	.22	.59
17	.81	.44	.63	.40
18	.37	.19	.28	.22
19	.85	.29	.58	.57
20	.88	.37	.64	.54
21	.93	.63	.80	.43
22	.63	.19	.40	.46
23	.44	.07	.23	.49
24	.96	.41	.73	.66
25	.37	.19	.28	.22
26	.77	.26	.55	.45
27	.70	.22	.46	.48
28	.41	.22	.31	.22

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ	P_H	P_L	P	r
29	.67	.33	.50	.34
30	.44	.15	.29	.34
31	.63	.19	.40	.46
32	.74	.22	.48	.52
33	.74	.22	.48	.52
34	.74	.26	.50	.48
35	.55	.29	.42	.27
36	.56	.11	.32	.51
37	.33	.26	.29	.28
38	.55	.33	.44	.23
39	.44	.22	.33	.25
40	.55	.19	.36	.39

มีค่าความเชื่อมั่น (r_u) = 0.71

3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ชื่อ.....เลขที่..... ชั้น.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฉบับนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติ และเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลนำไปเปิดเผย และจะมีประโยชน์มากที่สุด ก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริง
3. วิธีตอบแบบสอบถามวัดความสนใจ ในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 4 ช่อง คือ “มากที่สุด” “มาก” “น้อย” “น้อยที่สุด” ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจแล้วทำความเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่นักเรียนเห็นว่าตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียวเท่านั้น

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนก่อนอาจารย์ภาษาอังกฤษจะเข้าสอน	.../....			
00	ข้าพเจ้าชอบพูดทักทายเพื่อนในห้องเป็นภาษาอังกฤษ			.../....	

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	ความรู้สึกรหรือการปฏิบัติ			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
2	ข้าพเจ้าชอบยกมือตอบคำถามในชั่วโมงภาษาอังกฤษ.....				
3	ข้าพเจ้าไม่ยากให้อาจารย์เรียกให้ตอบคำถามในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
4	ข้าพเจ้าศึกษาเนื้อหาล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
5	ข้าพเจ้าชอบออกไปทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ				
6	ข้าพเจ้าเบื่อการเรียนภาษาอังกฤษเพราะมีคำศัพท์ต้องแปลมาก				
7	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษทุกครั้งที่ยื่นจบ				
8	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจเมื่ออาจารย์วิชาภาษาอังกฤษไม่เข้าสอน				
9	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องอื่นในขณะที่อาจารย์ให้ปรึกษาในการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษ				
10	ข้าพเจ้าชอบให้อาจารย์ให้การบ้านหลังเรียนจบวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง				
11	ข้าพเจ้าชอบให้อาจารย์สอนโดยพูดเป็นภาษาอังกฤษตลอดชั่วโมง				
12	ข้าพเจ้าชอบซักถามปัญหาภาษาอังกฤษจากอาจารย์ผู้สอน เมื่อไม่เข้าใจ				
13	ข้าพเจ้าอยากให้จัดวิชาภาษาอังกฤษไว้เป็นชั่วโมงแรกทุกวัน				
14	ข้าพเจ้าเตรียมหนังสือ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้พร้อมเมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ				
15	ข้าพเจ้าอยากให้ถึงเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษเร็ว ๆ				
16	เมื่อพบคำศัพท์ยากในบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารีบเปิดพจนานุกรม เพื่อหาความหมายของคำศัพท์นั้น				
17	ข้าพเจ้าชอบที่อาจารย์ให้สนทนาเป็นภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
18	ข้าพเจ้าคิดว่าวิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น				
19	เมื่อข้าพเจ้าทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษข้อไหนไม่ได้ มักค้นหาคำตอบที่ถูกต้องจากอาจารย์				
20	ถ้าทำงานในวิชาภาษาอังกฤษผิด ข้าพเจ้ามักแก้ไขจนเรียบร้อย				

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	X_H	s_H^2	X_L	s_L^2	t
1	3.08	0.91	2.24	0.36	3.75
2	2.12	0.36	1.52	0.59	4.10
3	2.8	0.58	1.92	0.91	6.58
4	2.32	0.73	1.6	0.25	5.58
5	2.20	0.58	1.36	0.57	3.93
6	3.48	0.51	2.76	0.31	4.02
7	2.48	0.59	1.16	0.57	6.11
8	3.32	0.48	1.16	1.64	7.45
9	3.56	0.51	2.40	0.58	5.60
10	2.92	0.66	1.72	0.21	6.49
11	2.40	0.58	1.56	0.09	5.15
12	6.32	-29.56	1.72	0.29	4.26
13	2.96	-1.58	2.08	0.99	5.87
14	3.40	0.50	2.08	0.45	6.77
15	3.04	-1.29	1.80	0.50	7.05
16	3.44	0.42	2.12	0.86	5.74
17	2.96	1.04	1.84	0.81	4.15
18	3.52	0.26	2.44	0.51	6.35
19	2.88	0.78	1.84	0.31	4.95
20	3.40	0.67	2.28	0.71	4.77

ค่าความเชื่อมั่น (α - Coefficient) = 0.81

5. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

1.

Mr. Smith's House

Mr. Smith's house has got four bedrooms, a living - room, a dining room, a kitchen, a bathroom and a lavatory. There is a lavatory in the bathroom too. The bedrooms and the bathroom are upstairs, and the living - room, the dining - room, the kitchen and the lavatory are downstairs.

The first bedroom is Mr. and Mrs. Smith's , the second is John's, the third is Mary's and the fourth is Anne's. Catherine's bed is in Anne's bedroom too.

Go into Mr. Smith's house now. The room on your left is the living - room, and the room on the right is the dining - room. Where is the kitchen ? It is behind the dining - room. And where is the lavatory? It is in front of you . There is a garden behind the house, but it is not big. Is there a garden in front of the house too ? Yes there is, but it is very small.

Go upstairs now. Which is Mr. and Mrs. Smith's bedroom ? It is on your left. The bedroom on your right is John's and the bathroom is between his bedroom and Mary's. Anne's bedroom is behind Mary's.

(Abbott. at.al. 1992 : 84 - 86)

2.

A PARTY

Some people like to give parties, but everyone likes to go to them. Giving a party can be fun. It can be easy and inexpensive, too, if all of the guests bring something to eat or drink. Bruno and Roberto are going to have a party next Saturday night. Here are the directions to their house. Follow these directions. They will lead you from Lake College to their house by car. You can find your way there from your house if you know the location of Lake College.

From the parking lot of the school, turn right on Marconi Drive. Stay on Marconi for three short blocks. At the first traffic light, turn right again. This is Robert E. Lee Boulevard. Stay on Robert E. Lee for about three blocks. At the corner of Robert E. Lee and Canal Boulevard, turn left. Canal is a long street and you will need to stay on it for about a mile. At the cemeteries, Canal Boulevard will become Canal Street. At that point, you must jog right and then jog left. Be careful here. This intersection is very dangerous. You should stay on Canal Street for ten or twelve more blocks. Stop when you get to 3904 Canal Street. This is the place. Ring the bell and someone will let you in.

Bruno and Roberto hope that you will come. Bring something to eat or drink. You may also bring a friend. You might miss a good time if you don't come.

(Blanton. 1989 : 44 - 45)

3.

BRUNO'S CHEESE PIE

Bruno Baroni like to cook. He is a good cook. Everyone in his family says so. He likes to cook Italian food, but his favorite recipe is one from Maria, his Mexican girlfriend. This recipe is for cheese pie. He is preparing it for the party tonight. Here is the recipe.

First, butter the bottom of the round baking dish. Then, put four tortillas around the bottom. Let them up the sides of the dish, too. Next, chop one large tomato, one small can of chili peppers, and one onion. Put the chopped tomato, peppers, and onion on the tortillas. After that, beat together 3 eggs, 3 tablespoons of flour, 1 teaspoon of salt, $\frac{1}{2}$ teaspoon of baking powder, and $\frac{1}{2}$ cup of milk. Then, you should fold in 1 cup of great cheese. Next, pour the mixture into the dish over the chopped tomato, peppers, and onion. Finally, put the dish in the oven. Don't cover the dish. Bake the cheese pie for 45 minutes at 350 degrees. The pie will serve 4 people.

After you take the pie out of the oven, you will need to let it cool for about 30 minutes. Arrange slices of avocado in a circle on top of the pie. Add a fill spoonfuls of taco sauce. Cut it in wedges and serve it to your guests. They will enjoy it. Bruno and Roberto's guests will, too!

(Blanton. 1989 : 51 - 52)

4.

A BUSINESS LETTER

3904 Canal Street
New Orleans, Louisiana 70119
March 19 , 1989

Greater New Orleans Tourist Commission
529 St. Ann Street
New Orleans, LA 70116

Dear Madam / Sir :

I would like to request an interview for the position of secretary. I saw your advertisement in Friday's Times Picayune. I can type 80 words per minute, I can take shorthand at 120 words per minute, I am also able to use a computer. I have a diploma from a secretarial school in Rome, Italy. I once worked for five years as a secretary at the Italian Tourist Commission in Rome. I arrived in the New Orleans area four years ago. Now, I am working as a secretary for a large corporation downtown. I am interested in changing jobs. My English is good and my secretarial skills are excellent. I am also a responsible employee.

I would like to work for the Greater New Orleans Tourist Commission. I enjoyed my work with the tourist commission in Rome and I would like to return to that kind of office. I would be happy to give you a list of references and a complete resume' of my work experience.

Please contact me at the above address. Thank you very much.

Sincerely,
Sophia Baroni

5.

Daily routines

Describe a typical day? Oh, my goodness! That's difficult! But I'll try. Let me think now ... Well, to begin with, I usually get up at eight o'clock. Then I have breakfast – that's usually a boiled egg, a piece of toast and a cup of tea. I sometimes have bacon and eggs, but never on weekdays. I don't have time. Then at eight-thirty I leave for work. I'm a secretary at the tourist information office, and I always drive to work. I could catch a bus, but they're hardly ever on time, so it's easier to go by car. Anyway, I work from nine o'clock in the morning to five o'clock in the evening. But I do have a break for lunch, of course! That's

between half past twelve and half past one. I usually go to a small Italian restaurant near the town centre. My boyfriend sometimes meets me there, but not very often, because he works quite a long way from the centre. Anyway, after lunch I go back to the information office and work until five. I usually get home from work at about six o'clock. Then I have a meal and read the newspaper – I hardly ever have time in the morning, really. After that, from about eight o'clock until ten-thirty I usually watch television. I sometimes meet my boyfriend, David, and we go out for a meal somewhere or to the pictures, but not very often on weekdays because he lives in Eastbourne. Then I go to bed and read for about half an hour before I go to sleep. [Laughing] I usually fall asleep halfway through a sentence and wake up in the morning with the book on the floor and the light still on! Anyway, that's it! It's not very exciting, I'm afraid.

(Jones. 1983 : 132 -133)

6.

Making plans

Well, to start with I'm going to get up late on Saturday morning. Then, in the afternoon, I'm going to tidy my flat and wash my hair, because in the evening I'm giving a party for some friends. I haven't really decided what I'm going to do on Sunday yet. I might go and visit some friends in Brighton or I might just stay at home and read a book. I'm not sure yet. Then in the evening I think I'll just stay at home and watch television.

What am I doing this weekend? Well, on Saturday morning I'm going to do the shopping with my wife as usual. I haven't really made any plans for the afternoon yet, but I may work in the garden ... it depends on the weather, really. I know what I'm doing on Saturday evening, though. Cathy and I are going to see some friends who live in Hastings. We're going to play bridge all evening. We usually do this two or three times a month. On Sunday I'm going to work all day in my studio. I've got an exhibition at the college next month and I want to do a few more paintings for it. Then, in the evening, I think I'll watch television -- there's an old Humphrey Bogart film I want to see at eight o'clock. That's it!

My plans for this weekend? Let me see now ... Well, on Saturday I'm going to the hairdresser's. In the morning, that is. Then, in the afternoon, I'm going to stay in and write some letters. In the evening I'm going to a disco with some friends of mine. Perhaps we'll go for a meal first, but I'm not sure yet. Then on Sunday I think I'll stay at home all day and do some washing. In the evening I might go to the cinema with Maria -- there's a new James Bond film on at the moment -- but we haven't really decided yet. We'll see how we feel.

David Jones

Brian James

Janet Simpson

7.

Descriptions of some people

Directions : Read the passage about the descriptions of four people.

The descriptions of four people are :

- A girl describing her fiancé.
- A boy describing a girl he dislikes.
- A police description of a criminal.
- A friend describing his cousin whom you are going to meet.

I). He is 37 years old, approximately 5'8" tall with short black hair. He is well-built and extremely strong. This man is dangerous and may attack without warning . He should not be approached by members of the public.

II). Oh she's a dreadful person. She's got lots of money, but she's really mean. She hates spending money. She's not very tall - about 5' and she's rather thin. I suppose she's got blond hair, but she's not at all attractive. That face! Oh, god! She's awful.

III). She'll be at the station at 5.30 . She's got long red hair and she's very good-looking. She's fairly tall - about 5'8" and very slim. Yes' I'm sure you'll enjoy meeting her.

IV). What else can I say? He doesn't always agree with what I say, but he always listens to my opinions. He's really good-looking too - very tall, about 6'2". He's slim and he's got lovely fair hair. Just the man for me.

(Morrow and Johnson. 1979 : 36)

Hello. I'm Maria Carra. I'm nineteen years old and I come from a town called Trento in Italy. I'm a student and I live at home with my parents. My father's a policeman and my mother's a journalist. I've also got a brother – Giovanni. He's twenty-four and he's married, but he hasn't got any children yet. At the moment I'm in England. I'm staying in a town called Hastings with a very nice English family – the Simpsons. They've got a big house near the station in Castle Road. I've come here to learn English and I go to the Regency School of English every morning from 9.30 to 12.30. I like learning English and I'm also interested in dancing, tennis and swimming.

Hello. My name's David ... David Jones. I'm twenty-three years old and I live in Eastbourne. I've got a small flat near the sea front in Station Road. I don't work in Eastbourne, though. I work in Hastings. I'm a bank clerk. I usually drive to work. Well, I've got a sports car, you see, so it only takes me about twenty-five minutes to get from Eastbourne to Hastings. What else can I tell you about myself? Oh, yes! I come from Wales – from a town called Neath – so I'm Welsh, not English. My parents still live there and I try to see them at least twice a year. I've also got a brother and two sisters. They're all married with children. I'm not. I'm still single. Well, at the moment anyway. But I've got a girlfriend. Her name's Lesley and she works at the tourist information office in Hastings. We see each other as often as we can, but it isn't easy because I live in Eastbourne and she lives in Hastings. Never mind, I hope to move to Hastings soon – once I find a flat there. Finally, my interests are photography, cars, squash and playing the guitar. I sometimes sing at a folk club outside Hastings called the Black Horse.

Hello. My name's Robert Simpson and this is my wife, Margaret. I'm forty years old and my wife's two years younger. We've got a large, old house in Hastings in Castle Road. I'm a solicitor and Margaret's a nurse. We've also got a daughter called Janet. She's nineteen and is a student at Sussex University. She usually lives

in Brighton – she shares a flat in London Road with two other girls. But she's home again now for the summer. She's got a part-time job at the Kings Hotel. She works as a receptionist there. We've also got a very nice Italian girl staying with us at the moment called Maria. She's nineteen too, so Janet and Maria spend a lot of time together. In fact, we don't see much of them because they're out most of the time. Still, it's nice to have young people in the house again. I haven't got many interests, really – just golf. Well, my work keeps me so busy that I haven't really got time for anything else.

9.

Life history

Interviewer : Before we start talking about your books, Alison, perhaps you can tell us a little bit about your life.

Alison : Yes, certainly. What would you like to know ?

Interviewer : Well, to begin with, you live in Hastings at the moment. But you come from Scotland, I believe?

Alison : Yes, that's right. I was born in Edinburgh... in 1941.

Interviewer : And your parents?

Alison : They came from Newcastle regionally, but they moved to Edinburgh just after they got married. My father was a teacher and my mother worked in a bank.

Interviewer : Do they still live there ?

Alison : My father does. But my mother died five years ago. My father's retired now, of course. He stopped working just after my mother died.

Interviewer : Yes, I see. And you went to school in Edinburgh, did you ?

Alison : Yes. I started when I was five at an infant school not far from where we lived. Then, when I was eleven, I went to the local grammar school for girls.

Interviewer : And you stayed there until you were... how old ?

Alison : Eighteen.

Interviewer : Did you like school ?

Alison : [laughing] No, not very much. Well, my father was the English master there, so it was a bit difficult sometimes. I had to be very careful to do my homework and so on.

Interviewer : Yes, I'm sure. Then what happened? Did you go to university ?

Alison : Yes, I did. but not in Edinburgh. I felt I wanted to get away from home for a while, so I got a place at Sussex University. That was in 1959. my parents weren't very happy about it at all. They wanted me to stay in Scotland.

Interviewer : And is that when you started writing?

Alison : No, not really. I started when I was still at school - you know - the usual sort of thing ... poems...short stories, and so on. But it was while I was at university that really began to think that I wanted to become a writer. But it didn't happen straight away, of course.

Interviewer : So what did you do when you left university?

Alison : I got a job in London. I taught at a school there. That was in 1963.

Interviewer : So when did you write your first book?

Alison : Er ... in 1965, I think. Yes it was!

Interviewer : Was that ' You Only Love Once' ?

Alison : That's right. That was also the year I moved to Hastings.

Interviewer : Why did you move? Didn't you like the school?

Alison : Oh, the school was all right. But I didn't really like London. It was too big for me. And I knew Hastings quite well because I used to go there when I was a student at Sussex University.

Interviewer : And did you teach there too?

Alison : Yes, I did. I managed to get a job at the local grammar school for boys. That was where I met my husband, Stephen, actually. He was the head of English there.

Interviewer : So when did you get married?

Alison : About two year later ... in 1967. Our daughter, Ophelia, was born a year later and that was when I decided to stop teaching and to start writing full time instead.

Interviewer : And you haven't stopped since?

Alison : No, not really.

Interviewer : Anyway, Alison, to get on to your books now. Almost every book you've written has become a best - seller ...

4. ตัวอย่างแผนการสอน

Lesson Plan for Experimental Group**Subject : English (E 015)****Period : 1 - 2****Time : 100 minutes****Level : M. 3****Content** : Mr. Smith 's House**General Objective** : Students are able to :

- Comprehend what they have read about the main idea and details correctly.

Terminal Objectives : Students are able to :

1. State the main ideas and the details of the passage.
2. Interpret the passage in their own words.
3. Ask and answer questions about the passage correctly.
4. Summarize the passage in their own words.
5. Discuss and state their own points of view about the passage.

Vocabulary : lavatory, upstairs, downstairs

Teaching aids : 1. A passage entitled " Mr. Smith's House "

2. Worksheet

3. A picture

Instructional Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
2. <u>The Information Gap Principle</u> - Divide the class into group; - Group A and B - Give out worksheets - No.2A to group A. - No.2B to group B. - Let students A. and B. ask and answer questions about “ Mr. Smith’s House” from each other. - Tell them not to look at answers on each other's worksheets.	- Divide students into Group. - Ask and answer the questions together. - Write the information they've gotten from each other.	- Worksheets No. 2A , 2B.	- Observe their activities.	
3. <u>The Jigsaw Principle</u> - Switch A and B to ask and answer questions. - Divides students into 6 groups. - Let students combine the information and check the passage completely in each group.	- Take turn to ask and answer the questions. - Check and discuss about the answers in their groups.	- Worksheet No. 2A , 2B.	- Observe their activities. - Observe the students interaction.	

Instructional Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
4. <u>The Task Dependency Principle.</u> - Let students summarize the passage in their own words on worksheet No.3. - Let them present their passage in front of the class.	- Discuss the passage together in their groups. - Write the passage. - Report their passage in front of the class.	- Worksheet No. 3.	- Observe the students working in groups and speaking in front of the class	
5. <u>The Correction for Content Principle</u> - Ask the students about any problems they have incurred. e.g. sound, spelling or pronunciation. - Lets the students discuss their activities. - Discuss the students' work and correct any mistakes together.	- Discuss their activities.	- Worksheets No. 1, 2A, 2B, 3	- Observe the students' interaction - Check their passage and correct any mistakes.	

Mr. Smith's House

Mr. Smith's house has got four bedrooms, a living - room, a dining room, a kitchen, a bathroom and a lavatory. There is a lavatory in the bathroom too. The bedrooms and the bathroom are upstairs, and the living - room, the dining - room, the kitchen and the lavatory are downstairs.

The first bedroom is Mr. and Mrs. Smith's , the second is John's, the third is Mary's and the fourth is Anne's. Catherine's bed is in Anne's bedroom too.

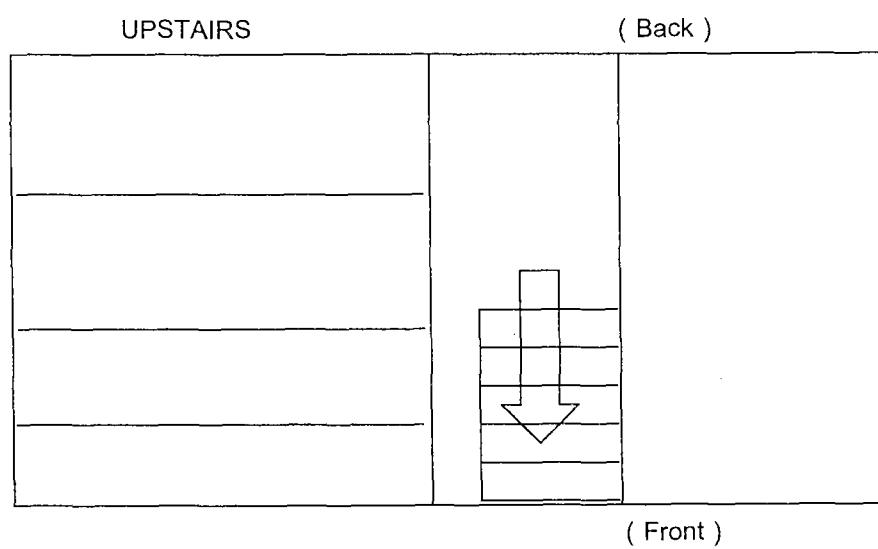
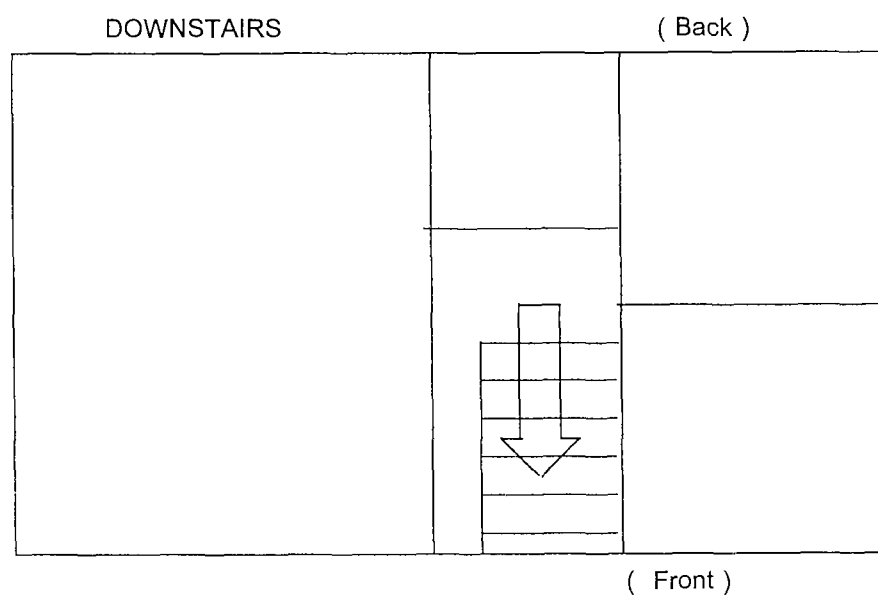
Go into Mr. Smith's house now. The room on your left is the living - room, and the room on the right is the dining - room. Where is the kitchen ? It is behind the dining - room. And where is the lavatory? It is in front of you . There is a garden behind the house, but it is not big. Is there a garden in front of the house too ? Yes there is, but it is very small.

Go upstairs now. Which is Mr. and Mrs. Smith's bedroom ? It is on your left. The bedroom on your right is John's and the bathroom is between his bedroom and Mary's. Anne's bedroom is behind Mary's.

(Abbott. 1992 : 84 - 8).

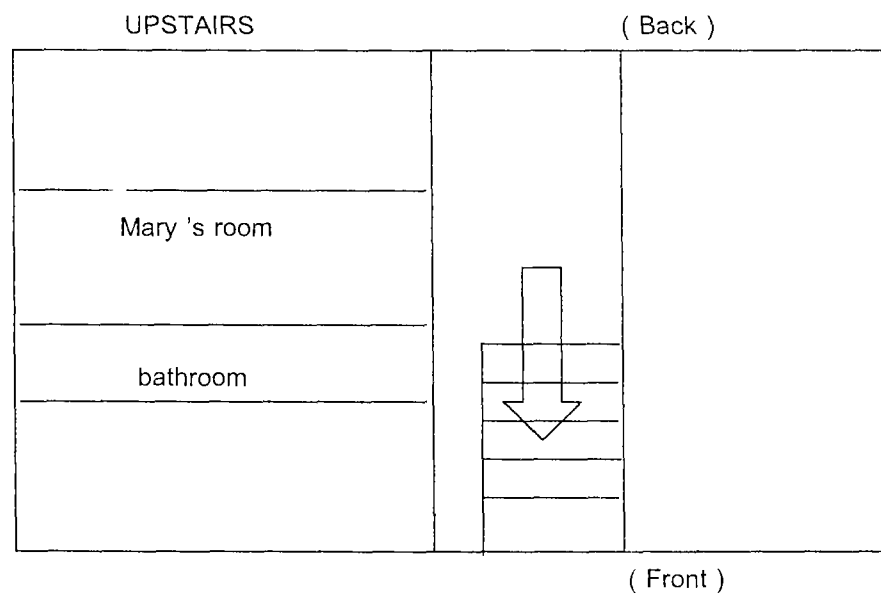
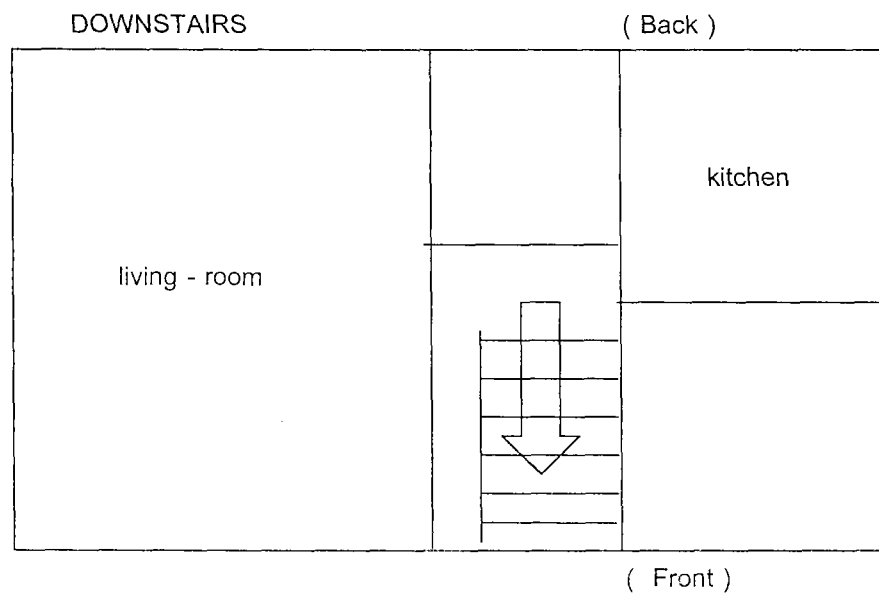
Worksheet No.1

Directions : Read the passage and write down the names of the rooms in Mr. Smith's house's map.

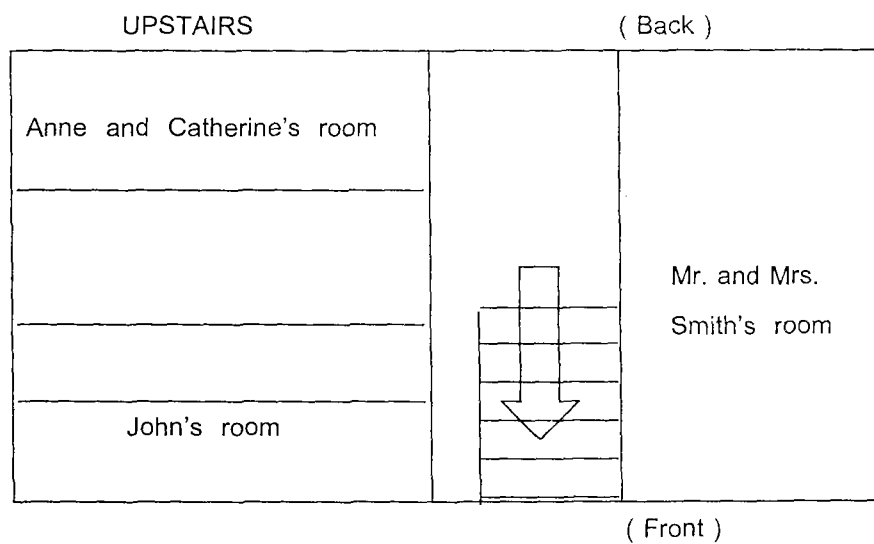
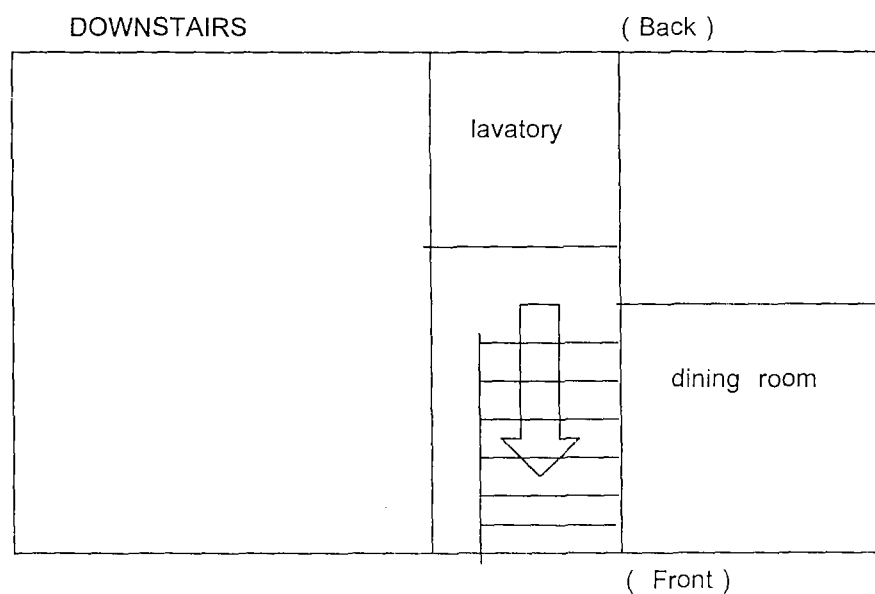
Worksheet No. 2 A

Directions : These are maps of Mr. Smith's House. Some names of rooms have been left out. You can find the names of those by asking your partner.

Worksheet No. 2 B

Directions : These are maps of Mr. Smith's House. Some names of rooms have been left out. You can find the names of those by asking your partner.

Worksheet No. 3

Direction : Summarize the passage in your own words.

[The page contains horizontal dashed lines for writing.]

Lesson Plan For Control Group**Subject : English (E 015)****Period : 1 - 2****Time : 100 minutes****Level : M. 3****Content** : Mr. Smith's House**General Objectives** : Students are able to :

- Comprehend what they have read about the main idea and details correctly.

Terminal Objectives : Students should be able to :

1. State the main ideas and the details correctly.
2. Pronounce ; spell and explain the meaning of the new words correctly.
3. Interpret the passage in their own words.
4. Do the exercise correctly.

Vocabulary : lavatory, upstairs , downstairs**Teaching Aids** : 1. Reading passage entitled " Mr. Smith's House ".

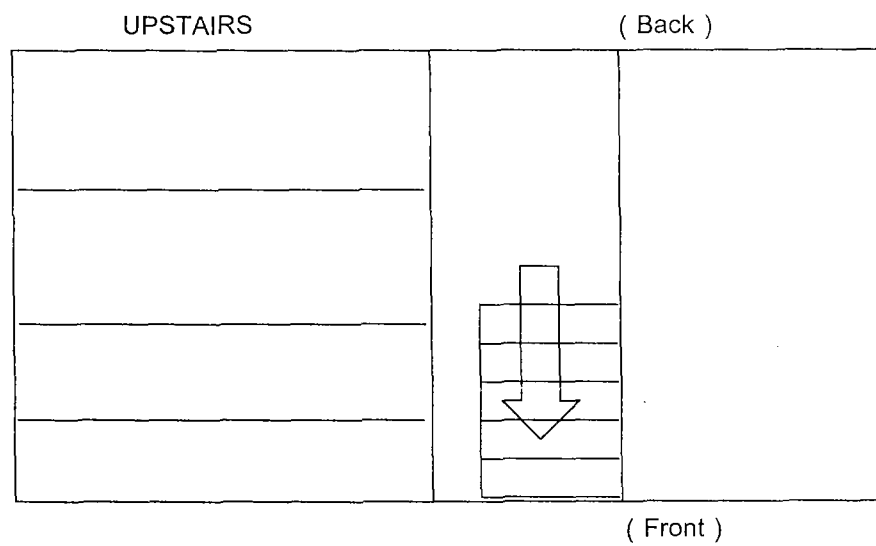
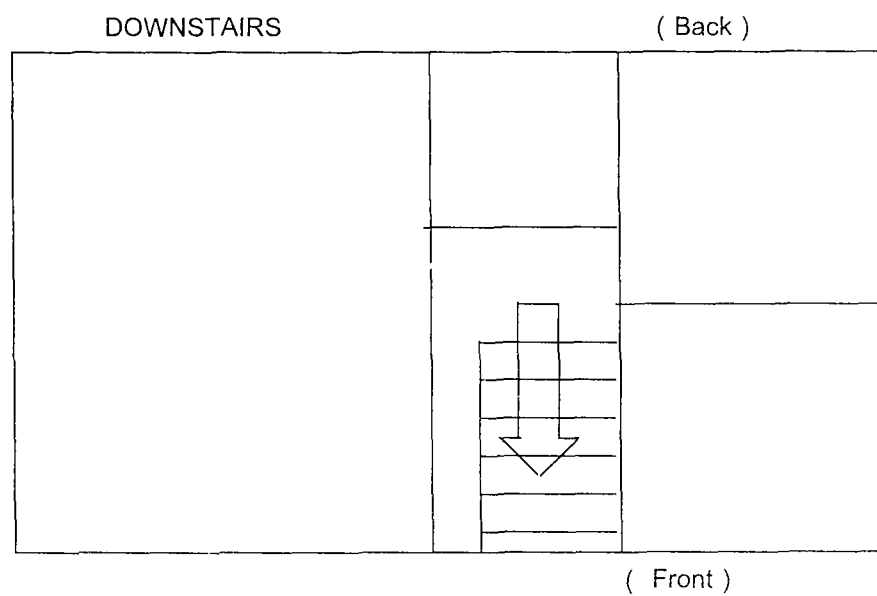
2. Word cards
3. Worksheets
4. Picture

Instructional Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
1. Teacher begins the class by greeting the students, then shows the picture to the class to build anticipation and to lead into the lesson.	- Listen to the teacher.	- A picture	- Observe the students whilst they are doing the activities.	- Ask some questions about a house.
2. The teacher states the objectives of the lesson.	- Listen to the teacher.		-Observe the students.	
3. The teacher explains new vocabulary items, grammatical structures, various idioms that students have studied.	- Listen to the teacher. - Repeat after the teacher.	- Word cards	- Observe the students while they are doing the activities.	
4. The teacher gives the text to students reads it aloud ,then has the students repeat.	- Listen to the teacher - Repeat after the teacher	- A text entitled "Mr. Smith's House".	- Observe the students reading the passage.	
5. The teacher lets the students read aloud and silently by themselves The teacher corrects any mistakes, then asks the questions about the passage they have just read.	- Read the passage. - Answer questions.	- A text entitled "Mr. Smith's House". - Word cards	- Observe the students while reading, and answering the questions.	

Instructional Activities		Teaching Aids	Evaluation	Note
Teacher	Students			
6. The teacher divides the students into 6 groups of 6 and lets them read the passage again, then answer questions by writing on the worksheet No. 1.	- Read the passage by themselves - Write their answers on worksheet No.1	- A Text entitled "Mr.Smith's House". -Worksheet No. 1	- Observe the students reading and writing.	
7. The teacher checks the students' exercises and corrects any mistakes. The teacher explains clearly one more time to help them understand the passage better.	- Listen to the teacher. - Checks the exercise.	- A text entitled "Mr. Smith's House". -Worksheet No. 1	- Observe students' doing the exercise.	-Check the exercise on the black-board.
8. Evaluate the students' work and observe their activities.	- Listen to the teacher and answer the questions..		- Observe the students by checking their exercise and activity.	
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary items, grammatical structure in their notebooks and do exercise on worksheet No. 2.	- Take note in their notebooks - Do exercises on worksheet No. 2.	-Notebooks -Worksheet No. 2.	- Check their exercise and correct any mistakes	- Work-sheet is summarization of the passage in their own words.

Worksheet No.1

Directions : Read the passage and write down the names of the rooms in Mr. Smith's house's map.

Worksheet No. 2

Direction : Summarize the passage in your own words.

[Faint handwritten text at the bottom center of the page]

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตารางที่ 10 แสดงคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ
2. ตารางที่ 11 แสดงผลต่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
3. ตาราง 12 แสดงคะแนนจากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ
4. ตาราง 13 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดความเข้าใจ
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

1.

ตาราง 10 แสดงคะแนนจากแบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

คนที่	กลุ่มทดลอง (E)					กลุ่มควบคุม (C)				
	คะแนน	คะแนน	ผลต่าง	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	ผลต่าง	คะแนน	คะแนน
	สอบก่อน	สอบหลัง	คะแนน	สอบก่อน	สอบหลัง	สอบก่อน	สอบหลัง	คะแนน	สอบก่อน	สอบหลัง
	(T _{E1})	(T _{E2})	(D _E)	กำลังสอง	กำลังสอง	(T _{C1})	(T _{C2})	(D _C)	กำลังสอง	กำลังสอง
1	15	25	10	225	625	15	17	2	225	289
2	26	28	2	676	784	23	28	5	529	784
3	15	22	7	225	484	17	20	3	289	400
4	15	23	8	225	529	24	25	1	576	625
5	14	20	6	196	400	19	21	2	361	441
6	8	16	8	64	256	18	22	4	324	484
7	21	26	5	441	676	15	17	2	225	289
8	25	27	2	625	729	26	30	4	676	900
9	28	30	2	784	900	20	22	2	400	484
10	13	24	11	169	576	21	25	4	441	625
11	25	30	5	625	900	24	27	3	576	729
12	21	29	8	441	841	16	20	4	256	400
13	22	27	5	484	729	13	18	5	169	324
14	19	21	2	361	441	28	33	5	784	1089
15	25	29	4	625	841	25	26	1	625	676
16	27	31	4	729	961	21	22	1	441	484
17	29	31	2	841	961	14	13	-1	196	169
18	30	34	4	900	1156	12	20	8	144	400
19	21	21	0	441	441	11	15	4	121	225
20	24	31	7	576	961	23	24	1	529	576
21	14	20	6	196	400	21	26	5	441	676
22	24	25	1	576	625	13	11	-2	169	121
23	19	30	11	361	900	20	22	2	400	484
24	26	31	5	676	961	18	21	3	324	441

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง (E)					กลุ่มควบคุม (C)				
	คะแนน	คะแนน	ผลต่าง	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	ผลต่าง	คะแนน	คะแนน
	สอบก่อน	สอบหลัง	คะแนน	สอบก่อน	สอบหลัง	สอบก่อน	สอบหลัง	คะแนน	สอบก่อน	สอบหลัง
	(T _{E1})	(T _{E2})	(D _E)	กำลังสอง	กำลังสอง	(T _{C1})	(T _{C2})	(D _C)	กำลังสอง	กำลังสอง
25	26	25	-1	676	625	22	24	2	484	576
26	19	25	6	361	625	26	28	2	676	784
27	15	31	16	225	961	8	14	6	64	196
28	22	32	10	484	1024	20	22	2	400	484
29	26	31	5	676	961	19	17	8	361	289
30	29	34	5	841	1156	11	13	2	121	169
31	23	25	2	529	625	17	19	2	289	361
32	25	30	5	625	900	20	22	2	400	484
33	24	27	3	576	729	21	26	5	441	676
34	18	24	6	324	576	25	25	0	625	625
35	27	29	2	729	841	24	26	2	576	676
36	25	30	5	625	900	25	26	1	625	676
รวม	785	974	189	18133	27000	695	787	102	14283	18111
เฉลี่ย	21.8	27.03	5.25			19.3	21.86	2.83		

2.

ตาราง 11 ผลต่างคะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลัง
การทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ผลต่างคะแนน (D_E)	ผลต่างคะแนน ² (D_E^2)	ผลต่างคะแนน (D_C)	ผลต่างคะแนน ² (D_C^2)
1	10	100	2	4
2	2	4	5	25
3	7	49	3	9
4	8	64	1	1
5	6	36	2	4
6	8	64	4	16
7	5	25	2	4
8	2	4	4	16
9	2	4	2	4
10	11	121	4	16
11	5	25	3	9
12	8	64	4	16
13	5	25	5	25
14	2	4	5	25
15	4	16	1	1
16	4	16	1	1
17	2	4	-1	1
18	4	16	8	64
19	0	0	4	16
20	7	49	1	1
21	6	36	5	25
22	1	1	-2	4
23	11	121	2	4
24	5	25	3	9

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ผลต่างคะแนน (D_E)	ผลต่างคะแนน ² (D_E^2)	ผลต่างคะแนน (D_C)	ผลต่างคะแนน ² (D_C^2)
25	-1	1	2	4
26	6	36	2	4
27	16	256	6	36
28	10	100	2	4
29	5	25	8	64
30	5	25	2	4
31	2	4	2	4
32	5	25	2	4
33	3	9	5	25
34	6	36	0	0
35	2	4	2	4
36	5	25	1	1
	$\Sigma D_E = 189$	$\Sigma D_E^2 = 1,419$	$\Sigma D_C = 102$	$\Sigma D_C^2 = 454$
	$(\Sigma D_E)^2 = 35,721$		$(\Sigma D_C)^2 = 10,404$	
	$X_E = 27.03$		$X_C = 21.86$	
	$S_E^2 = 18.51$		$S_C^2 = 25.89$	

3

ตาราง 12 คะแนนจากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คนที่	กลุ่มทดลอง (E)					กลุ่มควบคุม (C)				
	คะแนน	คะแนน	ผลต่าง	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	ผลต่าง	คะแนน	คะแนน
	สอบก่อน	สอบหลัง	คะแนน	สอบก่อน	สอบหลัง	สอบก่อน	สอบหลัง	คะแนน	สอบก่อน	สอบหลัง
	(T_{E1})	(T_{E2})	(D_E)	กำลังสอง	กำลังสอง	(T_{C1})	(T_{C2})	(D_C)	กำลังสอง	กำลังสอง
1	50	58	8	2500	3364	40	40	0	1600	1600
2	45	60	15	2025	3600	41	49	8	1681	2401
3	49	57	8	2401	3249	37	39	2	1369	1521
4	37	57	20	1369	3249	45	46	1	2025	2116
5	48	53	5	2304	2809	42	43	1	1764	1849
6	47	58	11	2209	3364	35	37	2	1225	1369
7	42	54	12	1764	2916	37	39	2	1369	1521
8	55	58	3	3025	3364	41	43	2	1681	1849
9	53	64	11	2809	4096	39	41	2	1369	1681
10	41	48	7	1681	2304	47	50	3	2209	2500
11	42	45	3	1764	2025	37	42	5	1369	1764
12	47	49	2	2209	2401	53	59	6	2809	3481
13	47	66	19	2209	4356	65	70	5	4225	4900
14	50	59	9	2500	3481	67	72	5	4489	5184
15	49	63	14	2401	3969	40	48	8	1600	2304
16	51	56	5	2601	3136	34	36	2	1156	1296
17	62	67	5	3844	4489	48	50	2	2304	2500
18	45	63	18	2025	3969	39	48	9	1369	2304
19	61	64	3	3721	4096	51	55	4	2601	3025
20	47	56	9	2209	3136	54	56	2	2916	3136
21	60	64	4	3600	4096	48	60	12	2304	3600
22	46	61	15	2116	3721	49	52	3	2401	2704
23	47	55	8	2209	3025	53	59	6	2809	3481
24	58	64	6	3364	4096	44	41	-3	1936	1681

ตาราง 12 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง (E)					กลุ่มควบคุม (C)				
	คะแนน	คะแนน	ผลต่าง	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	ผลต่าง	คะแนน	คะแนน
	สอบก่อน	สอบหลัง	คะแนน	สอบก่อน	สอบหลัง	สอบก่อน	สอบหลัง	คะแนน	สอบก่อน	สอบหลัง
	(T _{E1})	(T _{E2})	(D _E)	กำลังสอง	กำลังสอง	(T _{C1})	(T _{C2})	(D _C)	กำลังสอง	กำลังสอง
25	43	52	9	1849	2704	42	46	4	1764	2116
26	56	63	7	3136	3969	51	49	-2	2601	2401
27	42	53	11	1764	2809	37	48	11	1369	2304
28	57	64	7	3249	4096	45	53	8	2025	2809
29	51	63	12	2601	3969	45	51	6	2025	2601
30	57	68	11	3249	4624	44	47	3	1936	2209
31	59	63	4	3481	3969	51	60	9	2601	3600
32	61	66	5	3721	4356	60	65	5	3600	4225
33	62	67	5	3844	4489	60	69	9	3600	4761
34	52	67	15	2704	4489	54	58	4	2916	3364
35	57	60	3	3249	3600	65	72	7	4225	5184
36	48	62	14	2304	3844	48	48	0	2304	2304
รวม	1824	2147	323	94010	129229	1688	1841	153	81546	97645
เฉลี่ย	50.67	59.64	8.97			46.89	51.14	4.25		

4.

ตาราง 13 แสดงผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ผลต่างคะแนน (D_E)	ผลต่างคะแนน ² (D_E^2)	ผลต่างคะแนน (D_C)	ผลต่างคะแนน ² (D_C^2)
1	8	64	0	0
2	15	225	8	64
3	8	64	2	4
4	20	400	1	1
5	5	25	1	1
6	11	121	2	4
7	12	144	2	4
8	3	9	2	4
9	11	121	2	4
10	7	49	3	9
11	3	9	5	25
12	2	4	6	26
13	19	361	5	25
14	9	81	5	25
15	14	196	8	64
16	5	25	2	4
17	5	25	2	4
18	18	324	9	81
19	3	9	4	16
20	9	81	2	4
21	4	16	12	144
22	15	225	3	9
23	8	64	6	36
24	6	36	-3	9

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ผลต่างคะแนน (D_E)	ผลต่างคะแนน ² (D_E^2)	ผลต่างคะแนน (D_C)	ผลต่างคะแนน ² (D_C^2)
25	9	81	4	16
26	7	49	-2	4
27	11	121	11	121
28	7	49	8	64
29	12	144	6	36
30	11	121	3	9
31	4	16	9	81
32	5	25	5	25
33	5	25	9	81
34	15	225	4	16
35	3	9	7	49
36	14	196	0	0
	$\Sigma D_E = 323$ $(\Sigma D_E)^2 = 104,329$ $X = 59.64$	$\Sigma D_E^2 = 3,739$	$\Sigma D_C = 153$ $(\Sigma D_C)^2 = 23,409$ $X = 51.14$	$\Sigma D_C^2 = 1,069$
	$S_E^2 = 33.84$		$S_C^2 = 99.95$	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจิราพร สุจริต
วันเดือนปีเกิด	22 มกราคม 2511
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	35/2 หมู่ 6 บ้านป่าแดง ตำบลบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น 40110
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านลานวิทยาคม ตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น 40110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2538	ค.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทจิตวิทยา) สถาบันราชภัฏธนบุรี กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2543	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ